Ročník 1998

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 34 **Rozeslána dne 30. dubna 1998** **Cena Kč 21,–**

OBSAH:

91. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, a o změně a doplnění dalších zákonů

92. Zákon, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

93. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., a doplňují některé další zákony

94. Vyhláška Ministerstva financí o osvobození zboží dováženého pro potřebu osob postižených povodněmi v roce 1997 od dovozního cla

95. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se stanoví dispečerský řád elektrizační soustavy České republiky

96. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Rámcové úmluvy o ochraně národnostních menšin

91

ZÁKON

ze dne 3. dubna 1998,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, a o změně a doplnění dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění zákona č. 132/1982 Sb., zákona č. 234/1992 Sb. a nálezu Ústavního soudu České republiky č. 72/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. První odstavec preambule zákona se vypouští a v jejím druhém odstavci se vypouštějí slova „Aby tyto zásady byly vyjádřeny v právním řádu republiky, usneslo se“ a za slovo „republiky“ se vkládají slova „se usneslo“.

2. Články I až VII včetně nadpisu se vypouštějí.

3. § 1 zní:

„§ 1

(1) Manželství je trvalé společenství muže a ženy založené zákonem stanoveným způsobem.

(2) Hlavním účelem manželství je založení rodiny a řádná výchova dětí.“.

4. V § 2 se slova „Občané, kteří chtějí spolu uzavřít manželství“ nahrazují slovy „Muž a žena, kteří chtějí spolu uzavřít manželství (dále jen „snoubenci“)“ a slovo „společenský“ se vypouští.

5. § 3 zní:

„§ 3

(1) Manželství se uzavírá svobodným a úplným souhlasným prohlášením muže a ženy o tom, že spolu vstupují do manželství učiněným před obecním úřadem pověřeným vést matriky, popřípadě úřadem, který plní jeho funkci (dále jen „matriční úřad“) nebo před orgánem církve nebo náboženské společnosti, oprávněné k tomu zvláštním předpisem.

(2) Prohlášení se činí veřejně a slavnostním způsobem v přítomnosti dvou svědků.“.

6. § 4 zní:

„§ 4

Občanský sňatek

(1) Prohlášení o uzavření manželství učiní snoubenci před starostou (primátorem) nebo pověřeným členem obecního (městského) zastupitelstva matričního úřadu, v jehož obvodu má jeden z nich trvalý pobyt, a to za přítomnosti matrikáře.

(2) Příslušný matriční úřad může povolit uzavření manželství před jiným matričním úřadem nebo na kterémkoli vhodném místě.

(3) Je-li život snoubence přímo ohrožen, může se manželství uzavřít před kterýmkoli obecním úřadem na kterémkoli místě.“.

7. § 4a a 4b včetně nadpisu znějí:

„Církevní sňatek

§ 4a

(1) Prohlášení o uzavření manželství učiní snoubenci před příslušným orgánem církve, a to před osobou pověřenou oprávněnou církví nebo náboženskou společností.[1])

(2) Manželství se uzavírá v místě určeném předpisy církve nebo náboženské společnosti pro náboženské obřady nebo náboženské úkony.

(3) Je-li život snoubence přímo ohrožen, může se manželství uzavřít na kterémkoli místě.

§ 4b

(1) Podmínky uzavření manželství stanovené tímto zákonem platí i pro církevní sňatek.

(2) Církevní sňatek může být uzavřen až poté, kdy snoubenci předloží oddávajícímu osvědčení vydané příslušným matričním úřadem, od jehož vydání neuplynuly více než tři měsíce, o tom, že splnili všechny požadavky zákona pro uzavření platného manželství.

(3) Orgán církve, před kterým došlo k uzavření manželství, je povinen bezodkladně doručit protokol o uzavření manželství s uvedením skutečností podle zvláštních předpisů[2]) příslušnému matričnímu úřadu, v jehož obvodě bylo manželství uzavřeno.[3])“.

8. § 5 včetně poznámky č. 3a) zní:

„§ 5

Občan České republiky může v cizině uzavřít manželství též před zastupitelským úřadem České republiky oprávněným k tomu zvláštním předpisem.[3a])

[3a]) Čl. 5 písm. f) vyhlášky ministra zahraničních věcí č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.“.

9. § 6 odst. 1 včetně poznámky č. 3b) zní:

„(1) Snoubenci jsou povinni předložit stanovené doklady,[3b]) jakož i prohlásit, že jim nejsou známy okolnosti vylučující uzavření manželství, že navzájem znají svůj zdravotní stav a že zvážili úpravu budoucích majetkových vztahů, uspořádání budoucího bydlení a hmotné zajištění rodiny po uzavření manželství.

[3b]) Vyhláška Federálního ministerstva vnitra č. 22/1977 Sb., kterou se vydávají bližší předpisy k zákonu o matrikách, ve znění pozdějších předpisů.“.

10. § 6 odst. 3 zní:

„(3) Matriční úřad může předložení stanovených dokladů prominout, je-li jejich opatření spojeno s těžko překonatelnou překážkou.“.

11. V § 7 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a slovo „občané“ se nahrazuje slovem „snoubenci“.

12. § 7 se doplňuje odstavcem 2, který zní:

„(2) V cizině může přijmout prohlášení snoubenců v případě uvedeném v odstavci 1 i kapitán lodi plující pod vlajkou České republiky, kapitán letadla registrovaného v České republice a velitel vojenské jednotky České republiky v zahraničí.“.

13. § 8 odst. 1 zní:

„(1) Snoubenci jsou povinni při uzavírání manželství před matričním úřadem nebo oprávněným orgánem církve souhlasně prohlásit, zda příjmení jednoho z nich bude jejich příjmením společným, či zda si ponechají svá dosavadní příjmení nebo zda spolu s příjmením společným bude jeden z nich užívat a na druhém místě uvádět příjmení předchozí; bylo-li předchozí příjmení složeno ze dvou příjmení, může být na druhém místě užíváno a uváděno jen jedno z nich.“.

14. § 9 a 10 znějí:

„§ 9

(1) Z důležitých důvodů může okresní úřad povolit, aby prohlášení jednoho ze snoubenců, že vstupuje do manželství, učinil jeho zástupce. Plná moc musí být písemná a podpis na ní musí být úředně ověřen. Druhý snoubenec, se kterým má být manželství uzavřeno, musí být v ní přesně označen, jinak manželství nevznikne.

(2) Odvolání plné moci je účinné, jen pokud se o něm druhý snoubenec dozví předtím, než učiní prohlášení, že vstupuje do manželství.

§ 10

(1) Byl-li uzavřen občanský sňatek, nemají následné náboženské obřady právní následky.

(2) Byl-li uzavřen církevní sňatek, nelze následně uzavřít občanský sňatek.“.

15. V části první hlavě druhé se nadpis „OKOLNOSTI VYLUČUJÍCÍ UZAVŘENÍ MANŽELSTVÍ“ nahrazuje nadpisem „NEPLATNOST A NEEXISTENCE MANŽELSTVÍ“.

16. § 13 odst. 3 se vypouští.

17. § 14 zní:

„§ 14

(1) Manželství nemůže uzavřít osoba zbavená způsobilosti k právním úkonům.

(2) Osoba, jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena, může uzavřít manželství jen s povolením soudu.

(3) Manželství nemůže uzavřít osoba stižená duševní poruchou, která by měla za následek omezení nebo zbavení způsobilosti k právním úkonům. Soud však může osobě, která je stižena duševní poruchou, která by měla za následek omezení způsobilosti k právním úkonům, uzavření manželství povolit, je-li zdravotní stav osoby slučitelný s účelem manželství.

(4) Uzavře-li manželství osoba zbavená způsobilosti k právním úkonům nebo osoba, která trpí duševní poruchou, která by měla za následek zbavení způsobilosti k právním úkonům, vysloví soud neplatnost manželství i bez návrhu.

(5) Uzavře-li manželství osoba, jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena, nebo osoba stižená duševní poruchou, která by měla za následek omezení způsobilosti k právním úkonům, bez povolení soudu, vysloví soud neplatnost tohoto manželství na návrh kteréhokoli z manželů. Neplatnost manželství soud nevysloví, jestliže zdravotní stav manžela se stal slučitelný s účelem manželství.“.

18. Za § 15 se vkládá nový § 15a, který zní:

„§ 15a

(1) Manželství je neplatné, jestliže prohlášení o uzavření manželství bylo učiněno v důsledku bezprávné výhrůžky anebo omylu týkajícího se totožnosti jednoho ze snoubenců nebo povahy právního úkonu uzavření manželství. Soud vysloví neplatnost takového manželství na návrh kteréhokoli z manželů.

(2) Právo manžela uplatnit neplatnost manželství podle odstavce 1 zanikne uplynutím jednoho roku ode dne, kdy se o rozhodné skutečnosti dozvěděl.“.

19. Za § 17 se vkládá nový § 17a, který zní:

„§ 17a

(1) Manželství nevznikne, jestliže muž nebo žena byli k prohlášení o uzavření manželství donuceni fyzickým násilím.

(2) Manželství nevznikne, jestliže bylo uzavřeno nezletilým mladším šestnácti let.

(3) Manželství nevznikne, jestliže nebyly dodrženy podmínky uvedené v § 4, § 4a odst. 1, § 4b odst. 2 a § 9.“.

20. § 18 zní:

„§ 18

Muž a žena mají v manželství stejná práva a stejné povinnosti. Jsou povinni žít spolu, být si věrni, vzájemně respektovat svoji důstojnost, pomáhat si, společně pečovat o děti a vytvářet zdravé rodinné prostředí.“.

21. § 19 zní:

„§ 19

(1) O uspokojování potřeb rodiny jsou povinni oba manželé pečovat podle svých schopností, možností a majetkových poměrů.

(2) Poskytování peněžních a jiných prostředků na náklady společné domácnosti může být zcela nebo zčásti vyváženo osobní péčí o společnou domácnost a děti.

(3) Neplní-li jeden z manželů svoji povinnost hradit náklady společné domácnosti, rozhodne na návrh druhého manžela ve věci soud.“.

22. § 20 odst. 2 se vypouští a zároveň se zrušuje číslování odstavců.

23. § 21 zní:

„§ 21

(1) Manžel je oprávněn zastupovat druhého manžela v jeho běžných záležitostech, zejména přijímat za něho běžná plnění, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

(2) Jednání jednoho manžela při obstarávání běžných záležitostí rodiny zavazuje oba manžely společně a nerozdílně.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 neplatí, jestliže jiné osobě bylo známo, že druhý manžel tyto účinky proti ní výslovně vyloučil.“.

24. § 23 se vypouští.

25. § 24 zní:

„§ 24

(1) Soud může manželství na návrh některého z manželů rozvést, jestliže je manželství tak hluboce a trvale rozvráceno, že nelze očekávat obnovení manželského soužití; bere přitom v úvahu příčiny rozvratu manželství.

(2) Mají-li manželé nezletilé děti, nemůže být manželství rozvedeno, bylo-li by to v rozporu se zájmem těchto dětí, daným zvláštními důvody.“.

26. Za § 24 se vkládá nový § 24a, který zní:

„§ 24a

(1) Jestliže manželství trvalo alespoň jeden rok, manželé spolu nejméně šest měsíců nežijí a k návrhu na rozvod se druhý manžel připojí, má se za to, že podmínky uvedené v ustanovení § 24 odst. 1 jsou splněny. Soud nezjišťuje příčiny rozvratu a manželství rozvede, jsou-li předloženy

a) písemné smlouvy s úředně ověřenými podpisy účastníků upravující pro dobu po tomto rozvodu vypořádání vzájemných majetkových vztahů, práva a povinnosti společného bydlení a případnou vyživovací povinnost, a

b) pravomocné rozhodnutí soudu o schválení dohody o úpravě poměrů nezletilých dětí pro dobu po rozvodu.

(2) Ustanovení § 24 odst. 2 platí obdobně.“.

27. Za § 24a se vkládá nový § 24b, který zní:

„§ 24b

(1) Návrhu na rozvod, s nímž nesouhlasí manžel, který se na rozvratu manželství porušením manželských povinností převážně nepodílel a jemuž by byla rozvodem způsobena zvlášť závažná újma, soud nevyhoví, pokud mimořádné okolnosti svědčí ve prospěch zachování manželství.

(2) Jestliže však manželé spolu nežijí po dobu delší než tři roky, soud manželství rozvede, jsou-li splněny podmínky § 24.“.

28. § 25 zní:

„§ 25

Manželství nelze rozvést, dokud nenabude právní moci rozhodnutí o úpravě poměrů nezletilých dětí pro dobu po rozvodu, které vydá soud v řízení podle § 176 občanského soudního řádu.“.

29. V § 26 odst. 1 se slova „V rozhodnutí“ nahrazují slovy „Před rozhodnutím“.

30. § 26 odst. 2 až 5 znějí:

„(2) Jsou-li oba rodiče způsobilí dítě vychovávat a mají-li o výchovu zájem, může soud svěřit dítě do

společné, popřípadě střídavé výchovy obou rodičů, je-li to v zájmu dítěte a budou-li tak lépe zajištěny jeho potřeby.

(3) Rozhodnutí o úpravě výkonu rodičovské zodpovědnosti může být nahrazeno dohodou rodičů, která ke své platnosti potřebuje schválení soudu.

(4) Při rozhodování o svěření dítěte do výchovy rodičů soud sleduje především zájem dítěte s ohledem na jeho osobnost, zejména vlohy, schopnosti a vývojové možnosti, a se zřetelem na životní poměry rodičů. Dbá, aby bylo respektováno právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi a právo druhého rodiče, jemuž nebude dítě svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti. Soud přihlédne rovněž k citové orientaci a zázemí dítěte, výchovné schopnosti a odpovědnosti rodiče, stabilitě budoucího výchovného prostředí, ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem, k citovým vazbám dítěte na sourozence, prarodiče a další příbuzné a též k hmotnému zabezpečení ze strany rodiče včetně bytových poměrů.

(5) Soud vždy vezme v úvahu, kdo dosud kromě řádné péče o dítě dbal o jeho výchovu po stránce citové, rozumové a mravní.“.

31. § 27 odst. 2 zní:

„(2) Soud však styk rodičů s dítětem upraví, vyžaduje-li to zájem na jeho výchově a poměry v rodině. Bránění oprávněnému rodiči ve styku s dítětem, pokud je opakovaně bezdůvodné, je považováno za změnu poměrů, vyžadující nové rozhodnutí o výchovném prostředí.“.

32. V § 27 odst. 3 se slovo „zdraví“ vypouští.

33. § 27 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Vyžaduje-li to zájem dítěte a poměry v rodině, může soud upravit styk dítěte s prarodiči a sourozenci.“.

34. § 29 zní:

„§ 29

Manžel, který přijal příjmení druhého manžela, může do jednoho měsíce po právní moci rozhodnutí o rozvodu oznámit matričnímu úřadu, že přijímá opět své dřívější příjmení, popřípadě že upouští od užívání společného příjmení vedle příjmení dřívějšího.“.

35. V části druhé hlavě první se nadpis „**VÝCHOVA DĚTÍ**“ nahrazuje nadpisem „**RODIČOVSKÁ ZODPOVĚDNOST**“.

36. § 30 se vypouští.

37. § 31 zní:

„§ 31

(1) Rodičovská zodpovědnost je souhrn práv a povinností

a) při péči o nezletilé dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj,

b) při zastupování nezletilého dítěte,

c) při správě jeho jmění.

(2) Při výkonu práv a povinností uvedených v odstavci 1 jsou rodiče povinni důsledně chránit zájmy dítěte, řídit jeho jednání a vykonávat nad ním dohled odpovídající stupni jeho vývoje. Mají právo užít přiměřených výchovných prostředků tak, aby nebyla dotčena důstojnost dítěte a jakkoli ohroženo jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj.

(3) Dítě, které je schopno s ohledem na stupeň svého vývoje vytvořit si vlastní názor a posoudit dosah opatření jeho se týkajících, má právo obdržet potřebné informace a svobodně se vyjadřovat ke všem rozhodnutím rodičů týkajících se podstatných záležitostí jeho osoby a být slyšeno v každém řízení, v němž se o takových záležitostech rozhoduje.

(4) Dítě, které žije ve společné domácnosti s rodiči, je povinno podle svých schopností jim pomáhat. Je dále povinno přispívat i na úhradu společných potřeb rodiny, pokud má vlastní příjem, popřípadě majetek, kterého lze použít pro společné potřeby rodiny.“.

38. Nadpis nad § 32 se vypouští.

39. § 32 odst. 2 zní:

„(2) Rodiče mají být svým osobním životem a chováním příkladem svým dětem.“.

40. § 33 zní:

„§ 33

Na výchově dítěte se podílí i manžel, který není rodičem dítěte, za předpokladu, že s ním žije ve společné domácnosti.“.

41. § 34 zní:

„§ 34

(1) Rodičovská zodpovědnost náleží oběma rodičům.

(2) Jestliže jeden z rodičů nežije, není znám nebo nemá způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu, náleží rodičovská zodpovědnost druhému rodiči. Totéž platí, je-li jeden z rodičů rodičovské zodpovědnosti zbaven a nebo je-li výkon jeho rodičovské zodpovědnosti pozastaven.

(3) Soud může přiznat rodičovskou zodpovědnost ve vztahu k péči o dítě i nezletilému rodiči dítěte, který dosáhl věku šestnácti let, má-li potřebné před-

poklady pro výkon práv a povinností z rodičovské zodpovědnosti vyplývajících.“.

42. § 35 zní:

„§ 35

Dítě je povinno své rodiče ctít a respektovat.“.

43. § 36 včetně poznámky č. 5) zní:

„§ 36

Rodiče zastupují dítě při právních úkonech, ke kterým není plně způsobilé.[5])

[5]) § 8 a 9 občanského zákoníku.“.

44. § 37 zní:

„§ 37

(1) Žádný z rodičů nemůže zastoupit své dítě, jde-li o právní úkony ve věcech, při nichž by mohlo dojít ke střetu zájmů mezi rodiči a dítětem nebo ke střetu zájmů dětí týchž rodičů.

(2) Nemůže-li dítě zastoupit žádný z rodičů, ustanoví soud dítěti opatrovníka, který bude dítě v řízení nebo při určitém právním úkonu zastupovat. Tímto opatrovníkem zpravidla ustanoví orgán sociálně právní ochrany dětí.“.

45. Za § 37 se vkládají nové § 37a a 37b, které znějí:

„§ 37a

(1) Jmění dítěte jsou rodiče povinni spravovat s péčí řádného hospodáře.

(2) Výnosu majetku dítěte lze použít nejprve pro jeho vlastní výživu a teprve potom přiměřeně i pro potřebu rodiny. Majetková podstata může být dotčena jen v případě, že by vznikl nezaviněně ze strany osob výživou povinných hrubý nepoměr mezi poměry nezletilého dítěte a osob výživou povinných.

(3) Jakmile dítě dosáhne zletilosti, odevzdají mu rodiče jmění, které spravovali. Jsou povinni podat vyúčtování ze správy jmění tehdy, když o to dítě požádá do jednoho roku po skončení správy. Práva dítěte z odpovědnosti za škodu a z bezdůvodného obohacení zůstávají nedotčena.

§ 37b

(1) V odůvodněných případech, kdy by majetkové zájmy dítěte mohly být ohroženy, ustanoví soud pro zvýšenou ochranu jeho jmění opatrovníka. Opatrovníkem může být ustanovena fyzická osoba, která má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu, svým způsobem života zaručuje řádný výkon této funkce v zájmu dítěte a s ustanovením opatrovníkem souhlasí.

(2) Nemůže-li být opatrovníkem ustanovena fyzická osoba, ustanoví soud opatrovníkem zpravidla orgán sociálně právní ochrany dětí.

(3) Soud vymezí rozsah jmění, které bude opatrovník s péčí řádného hospodáře spravovat. Zároveň určí, jakým způsobem má být, popřípadě nesmí být s jednotlivými částmi nakládáno. Zejména stanoví způsob výkonu vlastnických a jiných věcných práv a práv z duševního vlastnictví, způsob výkonu práv k cenným papírům a práv závazkových.

(4) Opatrovník nesmí při správě jmění činit úkony, které jsou spojeny s nepřiměřeným rizikem.

(5) Opatrovník podléhá dohledu soudu. Soud podle okolností konkrétního případu podmíní platnost právního úkonu opatrovníka svým souhlasem a určí povinnost pravidelného podávání zpráv o správě jmění dítěte.

(6) Opatrovník je povinen nejpozději do dvou měsíců po skončení své funkce předložit soudu závěrečný účet ze správy jmění dítěte.

(7) Opatrovník má právo na úhradu nutných výdajů spojených se správou jmění a na přiměřenou odměnu z výnosu majetku dítěte. Výši odměny stanoví soud.

(8) Opatrovník odpovídá za porušení povinností uvedených v odstavcích 3 a 4 podle obecných předpisů o náhradě škody.“.

46. V § 38 odst. 2 se slova „národnímu výboru pověřenému vést matriky“ nahrazují slovy „matričnímu úřadu“.

47. V § 39 odst. 2 se slova „národním výborem pověřeným vést matriky“ nahrazují slovy „matričním úřadem“.

48. V části druhé hlavě druhé se nadpis „**ÚČAST SPOLEČNOSTI PŘI VÝKONU PRÁV A POVINNOSTÍ RODIČŮ**“ nahrazuje nadpisem „**SOCIÁLNĚ PRÁVNÍ OCHRANA DĚTÍ**“.

49. § 41 včetně poznámek č. 6) a 7) zní:

„§ 41

(1) Sociálně právní ochranou dětí se rozumí ochrana práva dítěte na zdravý vývoj, řádnou výchovu a ochrana oprávněných zájmů dítěte; za oprávněný zájem dítěte se považuje i ochrana jeho jmění (§ 37a a 37b). Sociálně právní ochranou dětí se rozumí též předcházení vzniku ohrožení dítěte nebo narušení jeho zdravého vývoje a působení k obnovení narušených funkcí rodiny. Cílem sociálně právní ochrany je blaho dítěte. Sociálně právní ochranu dětí zajišťují příslušné orgány[6]) a obce[7]) tím, že zejména zjišťují případy ohroženého nebo narušeného vývoje nebo výchovy dětí a jsou povinny činit opatření k odstranění jejich příčin a důsledků, zejména opatření směřující k ochraně

dětí před tělesným nebo duševním násilím a zanedbáváním.

(2) Jestliže rodičům brání překážky ve výkonu rodičovské zodpovědnosti vůči dítěti, popřípadě je-li dítě ohroženo, je každý z nich oprávněn dovolat se pomoci orgánů sociálně právní ochrany dětí, jiných státních orgánů, škol, školských, zdravotnických či poradenských zařízení a orgánů obce. To platí přiměřeně i pro jiné osoby odpovědné za výchovu dítěte. Dovolat se pomoci těchto orgánů a zařízení je oprávněno i samo dítě.

---

[6]) § 19 zákona ČNR č. 114/1978 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění nálezu Ústavního soudu České republiky č. 72/1995 Sb.

[7]) § 15 zákona ČNR č. 114/1978 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb.".

50. § 42 odst. 1 zní:

„(1) Každý je oprávněn upozornit na závadné chování dětí jejich rodiče. Na takové chování dětí nebo na vážné porušení práv a povinností rodičů může v zájmu dítěte kdokoli upozornit orgán sociálně právní ochrany dětí, soud nebo jiný oprávněný orgán.".

51. V § 42 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Tato oznámení jsou důvěrná, a pokud jde o oznámení fyzické osoby, nesmí orgán, který toto oznámení přijal, sdělit zdroj svých informací, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.".

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

52. V § 42 odst. 3 se slova „omezují rodičovská práva" nahrazují slovy „omezuje rodičovská zodpovědnost".

53. V § 43 odst. 1 se slova „Národní výbor" nahrazují slovy „Orgán sociálně právní ochrany dětí" a slova „se společenskými organizacemi" se nahrazují slovy „jinými fyzickými a právnickými osobami".

54. V § 43 odst. 2 se slova „společnosti na řádné výchově dětí" nahrazují slovy „na řádné výchově dítěte" a slova „národní výbor" se nahrazují slovy „orgán sociálně právní ochrany dětí".

55. V § 43 odst. 2 písm. a) se slovo „občany" nahrazuje slovem „osoby" a slova „, nebo požádá společenskou organizaci, aby toto opatření vykonala sama" se vypouštějí; v písmenu b) se slova „společenských organizací" nahrazují slovy „občanských sdružení".

56. V § 43 odst. 3 se slova „národní výbor" nahrazují slovy „orgán sociálně právní ochrany dětí".

57. § 44 až 46 znějí:

„§ 44

(1) Brání-li rodiči ve výkonu jeho rodičovské zodpovědnosti závažná překážka a vyžaduje-li to zájem dítěte, může soud pozastavit výkon rodičovské zodpovědnosti.

(2) Nevykonává-li rodič řádně povinnosti vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a vyžaduje-li to zájem dítěte, soud jeho rodičovskou zodpovědnost omezí; přitom vždy konkrétně vymezí rozsah práv a povinností, na které se omezení vztahuje.

(3) Zneužívá-li rodič svou rodičovskou zodpovědnost nebo její výkon nebo ji závažným způsobem zanedbává, soud jej rodičovské zodpovědnosti zbaví.

(4) Dopustil-li se rodič úmyslného trestného činu proti svému dítěti či ke spáchání trestného činu své dítě mladší patnácti let použil, popřípadě se dopustil trestného činu jako spolupachatel, návodce či pomocník k trestnému činu spáchanému jeho dítětem, soud vždy posoudí, zda tu nejsou důvody pro zahájení řízení o zbavení rodičovské zodpovědnosti.

(5) Vyživovací povinnost rodiče vůči dítěti rozhodnutím soudu podle předchozích odstavců nezaniká.

§ 45

(1) Vyžaduje-li to zájem dítěte, může soud svěřit dítě do výchovy jiné fyzické osoby než rodiče, jestliže tato osoba poskytuje záruku jeho řádné výchovy a se svěřením dítěte souhlasí. Při výběru vhodné osoby dá soud přednost zpravidla příbuznému dítěte.

(2) Dítě je možno svěřit i do společné výchovy manželů. Zemře-li jeden z manželů, zůstává dítě ve výchově druhého manžela. Po rozvodu manželů rozhodne soud o výchově dítěte; do rozhodnutí soudu společná výchova trvá.

(3) Do výchovy jen jednoho manžela je možno dítě svěřit pouze se souhlasem druhého manžela. Tohoto souhlasu není třeba, jestliže druhý z manželů pozbyl způsobilosti k právním úkonům nebo je-li opatření tohoto souhlasu spojeno s překážkou těžko překonatelnou.

(4) Při rozhodnutí o svěření dítěte do výchovy jiné fyzické osoby než rodiče vymezí soud rozsah jejich práv a povinností k dítěti.

§ 46

(1) Soud může svěřit dítě do pěstounské péče; podmínky stanoví zvláštní předpis.

(2) Jestliže je výchova dítěte vážně ohrožena nebo vážně narušena a jiná výchovná opatření nevedla k nápravě nebo jestliže z jiných závažných důvodů nemohou rodiče výchovu dítěte zabezpečit, může soud nařídit ústavní výchovu. Jestliže je to v zájmu nezletilého nutné, může soud nařídit ústavní výchovu i v případě, že jiná výchovná opatření nepředcházela. Z důležitých

důvodů může soud prodloužit ústavní výchovu až na jeden rok po dosažení zletilosti.

(3) Před nařízením ústavní výchovy je soud povinen zkoumat, zda výchovu dítěte nelze zajistit náhradní rodinnou péčí, která má přednost před výchovou ústavní. Pominou-li po nařízení ústavní výchovy její důvody nebo lze-li dítěti zajistit náhradní rodinnou péči, soud ústavní výchovu zruší.".

58. V § 47 se slova „Národní výbor" nahrazují slovy „Orgán sociálně právní ochrany dětí".

59. § 48 zní:

„§ 48

(1) Je-li to nezbytné pro ochranu života nebo zdraví dítěte, pro ochranu jeho práv nebo právem chráněných zájmů, jsou pracovníci orgánu sociálně právní ochrany dětí nebo osoby, které byly pověřeny ochranou zájmů dítěte, oprávněni navštívit dítě v prostředí, kde žije, především v bytě, zjistit v jeho bydlišti, škole nebo na pracovišti, zda je o něj náležitě pečováno, a vyšetřit výchovné poměry.

(2) Je-li dítě s ohledem na svůj věk a rozumovou vyspělost samo schopno vyjádřit svobodně svůj názor a poznatky, je třeba na jeho názor a poznatky vzít zřetel při dalších opatřeních.".

60. V § 49 se slova „svých rodičovských práv a povinností" nahrazují slovy „rodičovské zodpovědnosti".

61. § 50 odst. 1 zní:

„(1) Nežijí-li rodiče nezletilého dítěte spolu a nedohodnou-li se o úpravě výchovy a výživy dítěte, může soud i bez návrhu rozhodnout, komu bude dítě svěřeno do výchovy a jak má každý z rodičů přispívat na jeho výživu.".

62. V části druhé hlavě třetí se nadpis „**URČENÍ OTCOVSTVÍ**" nahrazuje nadpisem „**URČENÍ RODIČOVSTVÍ**".

63. V části druhé pod nadpis hlavy třetí se vkládá nový § 50a, který zní:

„§ 50a

Matkou dítěte je žena, která dítě porodila.".

64. V § 52 odst. 1 se za slovo „rodičů" vkládají tato slova: „učiněným před matričním úřadem nebo soudem".

65. § 52 odst. 2 zní:

„(2) Prohlášení nezletilého rodiče o otcovství musí být učiněno vždy před soudem.".

66. § 54 odst. 1 zní:

„(1) Nedošlo-li k určení otcovství podle předchozích ustanovení, může dítě, matka i muž, který o sobě tvrdí, že je otcem, navrhnout, aby otcovství určil soud.".

67. V § 56 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a slova „navrhovatel za řízení" se nahrazují slovy „navrhovatel v průběhu řízení".

68. § 56 se doplňuje odstavci 2 a 3, které znějí:

„(2) Zemře-li v průběhu řízení muž, proti kterému návrh na určení otcovství směřuje, pokračuje soud v řízení proti opatrovníkovi, kterého ustanoví soud.

(3) Zemře-li v průběhu řízení muž, který o sobě tvrdil, že je otcem, a nepokračuje-li v řízení dítě nebo matka, soud řízení zastaví.".

69. V § 58 odst. 1 se na konci připojuje tato věta: „Narodí-li se dítě do 300 dnů po rozvodu manželství a jiný muž o sobě tvrdí, že je otcem dítěte, lze otcovství manžela považovat za vyloučené též na základě souhlasného prohlášení matky, manžela a tohoto muže. Toto prohlášení musí být učiněno v řízení o popření otcovství.".

70. V § 62 odst. 1 a 2 se slova „generální prokurátor" nahrazují slovy „nejvyšší státní zástupce"; v odstavci 1 se slova „zájem společnosti" nahrazují slovy „zájem dítěte".

71. Za § 62 se vkládá nový § 62a, který zní:

„§ 62a

Nejvyšší státní zástupce může, a to před uplynutím lhůty stanovené pro popření otcovství, podat návrh na popření otcovství muže, jehož otcovství bylo určeno souhlasným prohlášením rodičů, ale který nemůže být otcem dítěte, je-li to ve zřejmém zájmu dítěte a v souladu s ustanoveními zaručujícími základní lidská práva.".

72. § 63 odst. 1 věta druhá zní: „Osvojitelé mají rodičovskou zodpovědnost při výchově dětí (§ 31 až 37b).".

73. V § 64 odst. 1 se slova „občané, kteří" nahrazují slovy „fyzické osoby, které".

74. § 67 zní:

„§ 67

(1) K osvojení je třeba souhlasu zákonného zástupce osvojovaného dítěte. Je-li toto dítě schopno posoudit dosah osvojení, je třeba také jeho souhlasu, ledaže by tím byl zmařen účel osvojení.

(2) K osvojení je třeba souhlasu rodiče, i když je nezletilý.".

75. § 68 zní:

„§ 68

(1) Pokud jsou zákonnými zástupci osvojovaného dítěte jeho rodiče, není třeba jejich souhlasu, jestliže

a) po dobu nejméně šesti měsíců soustavně neprojevovali opravdový zájem o dítě, zejména tím, že dítě pravidelně nenavštěvovali, neplnili pravidelně a dobrovolně vyživovací povinnost k dítěti a neprojevují snahu upravit si v mezích svých možností své rodinné a sociální poměry tak, aby se mohli osobně ujmout péče o dítě, nebo

b) po dobu nejméně dvou měsíců po narození dítěte neprojevili o dítě žádný zájem, ačkoliv jim v projevení zájmu nebránila závažná překážka.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně i v případě, že rodič je nezletilý.

(3) O splnění podmínek uvedených v odstavci 1 rozhoduje ke dni podání návrhu orgánem sociálně právní ochrany dětí jako opatrovníkem dítěte, popřípadě rodičem dítěte soud.“.

76. Za § 68 se vkládají nové § 68a a 68b, které znějí:

„§ 68a

Souhlasu rodičů, kteří jsou zákonnými zástupci osvojovaného dítěte, není dále třeba, jestliže rodiče dají souhlas k osvojení předem bez vztahu k určitým osvojitelům. Souhlas předem musí být dán osobně přítomným rodičem písemně před soudem nebo před příslušným orgánem sociálně právní ochrany dětí. Souhlas může být dán rodičem nejdříve šest týdnů po narození dítěte. Odvolat souhlas lze toliko do doby, než je dítě umístěno na základě rozhodnutí do péče budoucích osvojitelů.

§ 68b

V případech uvedených v § 68 odst. 1 a § 68a je třeba k osvojení souhlasu opatrovníka, který byl osvojovanému dítěti ustanoven v řízení o osvojení.“.

77. § 69 odst. 2 zní:

„(2) O svěření dítěte, které je v ústavu z rozhodnutí soudu nebo z vůle rodičů, do péče budoucích osvojitelů rozhodne orgán sociálně právní ochrany dětí; ustanovení § 67 až 68b platí obdobně.“.

78. § 69 se doplňuje odstavci 3 a 4, které znějí:

„(3) Rozhodne-li se pěstoun osvojit dítě svěřené mu do pěstounské péče, nevyžaduje se, aby před rozhodnutím soudu o osvojení bylo dítě nejméně po dobu tří měsíců v péči pěstouna na jeho náklad, pokud pěstounská péče trvala alespoň po tuto dobu.

(4) Ustanovení odstavce 3 platí obdobně v případech, kdy se rozhodne osvojit dítě svěřené mu do výchovy jiná fyzická osoba než rodič podle § 45, a v případech, kdy se rozhodne osvojit dítě poručník, který o ně osobně pečuje.“.

79. Za § 69 se vkládá nový § 69a, který zní:

„§ 69a

Před rozhodnutím poučí soud osvojitele o účelu, obsahu i důsledcích osvojení.“.

80. § 70 zní:

„§ 70

Soud je povinen zjistit na základě lékařského vyšetření a dalších potřebných vyšetření zdravotní stav osvojitelů, jejich osobnostní dispozice a motivaci k osvojení a posoudit, zda se nepříčí účelům osvojení a s výsledky svého šetření seznámit osvojitele i zákonného zástupce osvojence. Je povinen zjistit zdravotní stav osvojence a s výsledky svého zjištění seznámit osvojitele i zákonného zástupce osvojence.“.

81. Za § 70 se vkládá nový § 70a, který zní:

„§ 70a

Dítě nemůže být osvojeno, dokud rozhodnutí soudu v řízení o určení otcovství zahájeném na návrh muže, který o sobě tvrdí, že je otcem osvojovaného dítěte, nenabude právní moci.“.

82. V § 71 se na konci tečka nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „to platí i v případě, že osvojitelem je manžel matky osvojence.“.

83. V § 72 odst. 1 větě druhé se za slovo „opatrovníka“ vkládají tato slova: „ , popřípadě poručníka“.

84. § 73 odst. 2 se vypouští.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

85. V § 73 nově označeném odstavci 2 se třetí věta vypouští.

86. V § 74 odst. 2 se na konci první věty vypouští tečka a připojují se tato slova: „a nebo pozůstalý manžel po rodiči nebo osvojiteli dítěte.“.

87. § 76 zní:

„§ 76

Osvojenec může být opětovně osvojen jen v případě, že je osvojován manželem osvojitele nebo osvojitel zemřel a nebo dřívější osvojení bylo zrušeno.“.

88. V části druhé hlavě páté se nadpis „VÝCHOVA A ZASTUPOVÁNÍ NEZLETILÉHO, JEHOŽ RODIČE NEMOHOU SVÁ PRÁVA A POVINNOSTI VYKONÁVAT“ nahrazuje nadpisem „PORUČENSTVÍ A OPATROVNICTVÍ“.

89. § 78 včetně nadpisu zní:

„Poručenství

§ 78

Jestliže rodiče dítěte zemřeli, byli zbaveni rodičovské zodpovědnosti, výkon jejich rodičovské zodpovědnosti byl pozastaven nebo nemají způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu, ustanoví soud dítěti poručníka, který bude nezletilého vychovávat, zastupovat a spravovat jeho majetek místo jeho rodičů.“.

90. § 79 zní:

„§ 79

(1) Není-li to v rozporu se zájmy dítěte, ustanoví soud poručníkem především toho, koho doporučili rodiče. Nebyl-li nikdo takto doporučen, ustanoví soud poručníkem někoho z příbuzných a nebo osob blízkých dítěti nebo jeho rodině, popřípadě jinou fyzickou osobu.

(2) Poručníky nezletilého dítěte mohou být ustanoveni i manželé.

(3) Nemůže-li být poručníkem ustanovena fyzická osoba, ustanoví soud poručníkem orgán sociálně právní ochrany dětí.

(4) Dokud není dítěti ustanoven poručník nebo dokud se ustanovený poručník neujme své funkce, činí neodkladné úkony v zájmu dítěte a v jeho zastoupení orgán sociálně právní ochrany dětí.“.

91. § 80 až 82 znějí:

„§ 80

(1) Poručník odpovídá soudu za řádné plnění této funkce a podléhá jeho pravidelnému dozoru. Zejména je povinen podávat soudu zprávy o osobě poručence a účty ze správy jeho jmění. Soud však může poručníka zprostit povinnosti podávat podrobné vyúčtování, nepřesahují-li výnosy jmění pravděpodobné náklady na výchovu a výživu poručence.

(2) Je-li správa jmění poručence spojena se značnou námahou, může soud poručníkovi na jeho žádost přiznat z tohoto jmění přiměřenou odměnu ročně a nebo při skončení správy.

(3) Poručník je povinen nejdéle do dvou měsíců po skončení svého poručenství předložit soudu závěrečný účet ze správy jmění poručence. Této povinnosti může soud poručníka zprostit.

(4) Jakékoli rozhodnutí poručníka v podstatné věci týkající se dítěte vyžaduje schválení soudem.

(5) Ustanovení § 37b zde platí obdobně.

§ 81

Na vztahy poručníka (poručníků) a dítěte se přiměřeně vztahují ustanovení o právech a povinnostech rodičů a dětí. Funkce poručníka nezakládá vyživovací povinnost k dítěti.

§ 82

(1) Soud zprostí poručníka poručenství na jeho návrh.

(2) Soud poručníka odvolá, jestliže se stane pro výkon funkce poručníka nezpůsobilý nebo porušuje své povinnosti.

(3) V případě rozvodu manželů, kteří byli ustanoveni do funkce poručníků, soud vždy posoudí, zda je v zájmu dítěte, aby tuto funkci vykonávali nadále oba rozvedení manželé. V opačném případě jednoho z nich poručenství zprostí.“.

92. § 83 včetně nadpisu zní:

„Opatrovnictví

§ 83

(1) Vedle případu střetu zájmů zákonných zástupců a dítěte nebo mezi dětmi týchž rodičů navzájem (§ 37 odst. 1), ohrožení majetkových zájmů dítěte (§ 37b), omezení rodičovské zodpovědnosti (§ 44 odst. 2) a řízení o osvojení (§ 68b) ustanoví soud opatrovníka též v případech, kdy je to v zájmu dítěte z jiných důvodů třeba.

(2) V takových případech lze ustanovit opatrovníkem i orgán sociálně právní ochrany dětí.“.

93. § 85 odst. 2 zní:

„(2) Oba rodiče přispívají na výživu svých dětí podle svých schopností, možností a majetkových poměrů. Dítě má právo podílet se na životní úrovni svých rodičů.“.

94. Za § 85 se vkládá nový § 85a, který včetně poznámek č. 8) a 9) zní:

„§ 85a

(1) Rodič, který má příjmy z jiné než závislé činnosti podléhající dani z příjmů,[8]) je povinen soudu prokázat své příjmy, předložit podklady pro zhodnocení svých majetkových poměrů a umožnit soudu zjistit i další skutečnosti potřebné pro rozhodnutí zpřístupněním údajů chráněných podle zvláštních předpisů. Nesplní-li rodič tuto povinnost, má se za to, že jeho průměrný měsíční příjem činí patnáctinásobek částky životního minima potřebné k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb tohoto rodiče podle zákona o životním minimu.[9])

(2) Tam, kde to majetkové poměry povinného rodiče připouštějí, lze za odůvodněné potřeby dítěte po-

važovat i tvorbu úspor zabezpečujících zejména přípravu na budoucí povolání.

[8]) Zákon ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
[9]) § 3 odst. 2 písm. e) zákona č. 463/1991 Sb., o životním minimu.".

95. § 87 odst. 2 zní:

„(2) Každé dítě plní tuto vyživovací povinnost takovým dílem, jaký odpovídá poměru jeho schopností, možností a majetkových poměrů k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům ostatních dětí.".

96. § 88 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Stanoví-li soud výživné pro nezletilé dítě, platí ustanovení § 85a obdobně.".

97. § 89 zní:

„§ 89

Je-li několik povinných, kteří jsou příbuzní v témže stupni, plní každý z nich vyživovací povinnost takovým dílem, jaký odpovídá poměru jeho schopností, možností a majetkových poměrů k schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům ostatních.".

98. V části třetí hlavě čtvrté se nadpis **„PŘÍSPĚVEK NA VÝŽIVU ROZVEDENÉHO MANŽELA"** nahrazuje nadpisem **„VÝŽIVNÉ ROZVEDENÉHO MANŽELA"**.

99. V § 92 odst. 1 větě první se za slovem „schopností" spojka „a" nahrazuje čárkou a za slovo „možností" se vkládají tato slova: „a majetkových poměrů".

100. V § 92 odst. 1 větě druhé se slova „o příspěvku na výživu" nahrazují slovy „o výživném".

101. § 93 zní:

„§ 93

(1) Soud může rozvedenému manželovi, který se porušením manželských povinností na rozvratu manželství převážně nepodílel a kterému byla rozvodem způsobena závažná újma, přiznat proti jeho bývalému manželovi výživné ve stejném rozsahu, jako je vyživovací povinnost mezi manžely podle § 91 odst. 2.

(2) Výživné podle odstavce 1 lze přiznat nejdéle na dobu tří let od rozvodu.".

102. § 94 zní:

„§ 94

(1) Právo na výživné zanikne, jestliže oprávněný manžel uzavře nové manželství nebo povinný manžel zemře.

(2) Právo na výživné zanikne též poskytnutím jednorázové částky na základě písemné smlouvy.".

103. V § 95 odst. 1 se slova „jednoho roku" nahrazují slovy „dvou let".

104. V § 95 odst. 2 se slova „dvacetišesti týdnů" nahrazují slovy „ , po níž by zaměstnankyni podle zvláštního předpisu náležela mateřská dovolená,[10])".

Poznámka č. 10) zní:

„[10]) § 157 odst. 1 a § 158 zákoníku práce.".

105. V § 95 odst. 3 se slova „odstavců 1 a 2" nahrazují slovy „odstavce 1".

106. § 96 odst. 1 zní:

„(1) Při určení výživného přihlédne soud k odůvodněným potřebám oprávněného, jakož i k schopnostem, možnostem a majektovým poměrům povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného zkoumá soud, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.".

107. V § 96 odst. 2 se slova „se zásadami morálky socialistické společnosti" nahrazují slovy „s dobrými mravy".

108. V § 97 odst. 1 se za slovo „částkách," vkládají tato slova: „s výjimkou případů podle § 94 odst. 2 a § 97 odst. 2,".

109. V § 97 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) U výživného pro dítě může soud v případech hodných zvláštního zřetele rozhodnout o povinnosti složit peněžní částku pro výživné splatné v budoucnosti. Učiní přitom příslušná opatření zaručující pravidelnou výplatu měsíčních splátek odpovídajících stanovenému výživnému.".

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

110. § 100 se vypouští.

111. § 101 včetně poznámky č. 11) zní:

„§ 101

(1) Kdo zcela nebo zčásti splnil za jiného vyživovací povinnost, je oprávněn na něm požadovat úhradu tohoto plnění. To platí i tehdy, jestliže příspěvek na výživu v zájmu oprávněného poskytne orgán stanovený zvláštním předpisem.[11])

(2) Promlčení tohoto nároku se řídí ustanovením § 101 občanského zákoníku.

[11]) § 5 zákona ČNR č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, ve znění pozdějších předpisů.".

112. V § 102 se slova „národní výbor" nahrazují slovy „orgán stanovený zvláštním předpisem[11])".

113. V § 103 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňují se tato slova: „pokud jeho potřeby nejsou kryty ošetřovným.“.

114. § 105 zní:

„§ 105

(1) Úprava společného jmění manželů a společného nájmu je stanovena v § 143 až 151 a § 703 až 709 občanského zákoníku.

(2) Pro účely ustanovení § 706 odst. 1 občanského zákoníku se děti svěřené do výchovy jiné fyzické osoby (§ 45) a děti, o které osobně pečuje jejich poručník (§ 78), považují za děti vlastní.“.

Čl. II

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 131/1982 Sb., zákona č. 94/1988 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 87/1990 Sb., zákona č. 105/1990 Sb., zákona č. 116/1990 Sb., zákona č. 87/1991 Sb., zákona č. 509/1991 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 267/1994 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 89/1996 Sb., zákona č. 94/1996 Sb. a zákona č. 227/1997 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 40a větě první se slova „§ 145 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 145 odst. 2“.

2. V části druhé hlavě druhé se nadpis „SPOLUVLASTNICTVÍ“ nahrazuje nadpisem „SPOLUVLASTNICTVÍ A SPOLEČNÉ JMĚNÍ“.

3. § 136 zní:

„§ 136

(1) Věc může být v podílovém spoluvlastnictví více vlastníků.

(2) Společné jmění může vzniknout jen mezi manžely.“.

4. § 143 až 148 včetně nadpisu znějí:

„Společné jmění manželů

§ 143

(1) Společné jmění manželů tvoří

a) majetek nabytý některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, s výjimkou majetku získaného dědictvím nebo darem, majetku nabytého jedním z manželů za majetek náležející do výlučného vlastnictví tohoto manžela, jakož i věcí, které podle své povahy slouží osobní potřebě jen jednoho z manželů, a věcí vydaných v rámci předpisů o restituci majetku jednoho z manželů, který měl vydanou věc ve vlastnictví před uzavřením manželství a nebo jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka,[3])

b) závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vznikly za trvání manželství, s výjimkou závazků týkajících se majetku, který náleží výhradně jednomu z nich, a závazků, jejichž rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, které převzal jeden z nich bez souhlasu druhého.

(2) Stane-li se jeden z manželů za trvání manželství společníkem obchodní společnosti nebo členem družstva, nezakládá nabytí podílu, včetně akcií, ani nabytí členských práv a povinností členů družstva, účast druhého manžela na této společnosti nebo družstvu, s výjimkou bytových družstev.

§ 143a

(1) Manželé mohou smlouvou uzavřenou formou notářského zápisu rozšířit nebo zúžit stanovený rozsah společného jmění manželů. Takto mohou manželé změnit rozsah majetku a závazků nabytých či vzniklých v budoucnosti, ale i majetku a závazků, které již tvoří jejich společné jmění. Předmětem této smlouvy mohou být i jednotlivé majetkové hodnoty a závazky. Jestliže je předmětem smlouvy nemovitost, která již náleží do společného jmění manželů nebo do výlučného majetku jednoho z nich, nabývá smlouva účinnosti vkladem do katastru nemovitostí.

(2) Manželé mohou dále smlouvou uzavřenou formou notářského zápisu vyhradit zcela nebo zčásti vznik společného jmění manželů ke dni zániku manželství, pokud nejde o věci tvořící obvyklé vybavení společné domácnosti.

(3) Muž a žena, kteří chtějí uzavřít manželství, mohou smlouvou uzavřenou formou notářského zápisu upravit své budoucí majetkové vztahy v manželství obdobně.

(4) Manželé se mohou vůči jiné osobě na smlouvu uvedenou v předcházejících odstavcích odvolat jen tehdy, jestliže je jí obsah této smlouvy znám.

§ 144

Pokud není prokázán opak, má se za to, že majetek nabytý a závazky vzniklé za trvání manželství tvoří společné jmění manželů.

§ 145

(1) Majetek, který tvoří společné jmění manželů, užívají a udržují oba manželé společně.

(2) Obvyklou správu majetku náležejícího do společného jmění manželů může vykonávat každý z manželů. V ostatních záležitostech je třeba souhlasu obou manželů; jinak je právní úkon neplatný.

(3) Závazky, které tvoří společné jmění manželů, plní oba manželé společně a nerozdílně.

(4) Z právních úkonů týkajících se společného jmění manželů jsou oprávněni a povinni oba manželé společně a nerozdílně.

§ 146

Majetek ve společném jmění manželů nebo jeho část může jeden z manželů použít k podnikání se souhlasem druhého manžela. Souhlas je třeba udělit při prvním použití majetku ve společném jmění manželů nebo jeho části. K dalším právním úkonům souvisejícím s podnikáním již souhlas druhého manžela není třeba.

§ 147

Manželé mohou smlouvou uzavřenou formou notářského zápisu upravit správu společného jmění odchylně. Stejně mohou upravit správu svého budoucího společného jmění muž a žena, kteří chtějí uzavřít manželství. Ustanovení § 143a odst. 4 platí zde obdobně.

§ 148

(1) Soud může ze závažných důvodů na návrh některého z manželů zúžit společné jmění manželů až na věci tvořící obvyklé vybavení společné domácnosti.

(2) Na návrh některého z manželů soud zúží společné jmění manželů až na věci tvořící obvyklé vybavení společné domácnosti v případě, že jeden z manželů získal oprávnění k podnikatelské činnosti nebo se stal neomezeně ručícím společníkem obchodní společnosti.

(3) Je-li podnikatelská činnost po rozhodnutí soudu podle odstavce 2 vykonávána podnikatelem společně nebo za pomoci manžela, který není podnikatelem, rozdělí se mezi ně příjmy z podnikání v poměru stanoveném písemnou smlouvou; nebyla-li taková smlouva uzavřena, rozdělí se příjmy rovným dílem.

(4) Jestliže o společném jmění manželů bylo rozhodnuto podle odstavce 1 nebo 2, může být rozšířeno do předchozího rozsahu jen rozhodnutím soudu vydaným na návrh jednoho z manželů.“.

5. § 148a se vypouští.

6. § 149 zní:

„§ 149

(1) Společné jmění manželů zaniká zánikem manželství.

(2) Zanikne-li společné jmění manželů, provede se vypořádání, při němž se vychází z toho, že podíly obou manželů na majetku patřícím do jejich společného jmění jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek, a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Stejně tak se vychází z toho, že závazky obou manželů vzniklé za trvání manželství jsou povinni manželé splnit rovným dílem.

(3) Při vypořádání se přihlédne především k potřebám nezletilých dětí, k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, a k tomu, jak se zasloužil o nabytí a udržení společného jmění. Při určení míry přičinění je třeba vzít též zřetel k péči o děti a k obstarávání společné domácnosti.

(4) V případech uvedených v § 143a odst. 1 a § 148 odst. 1 se použijí ustanovení odstavců 2 a 3 obdobně.“.

7. § 150 zní:

„§ 150

(1) Dohoda o vypořádání společného jmění manželů musí mít písemnou formu. Jestliže do společného jmění manželů náleží též nemovitost, nabývá dohoda účinnosti vkladem do katastru nemovitostí.

(2) Práva věřitelů nesmí být dohodou manželů dotčena.

(3) Neprovede-li se vypořádání dohodou, provede je na návrh některého z manželů soud.

(4) Nedošlo-li do tří let od zániku společného jmění manželů k jeho vypořádání dohodou nebo nebyl-li do tří let od jeho zániku podán návrh na jeho vypořádání rozhodnutím soudu, platí ohledně movitých věcí, že se manželé vypořádali podle stavu, v jakém každý z nich věci ze společného jmění manželů pro potřebu svou, své rodiny a domácnosti výlučně jako vlastník užívá. O ostatních movitých věcech a o nemovitých věcech platí, že jsou v podílovém spoluvlastnictví a že podíly obou spoluvlastníků jsou stejné; totéž platí přiměřeně o ostatních majetkových právech, pohledávkách a závazcích manželům společných.“.

8. V § 151 se slova „bezpodílové spoluvlastnictví“ nahrazují slovy „společné jmění“.

9. V § 805 se slova „v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů“ nahrazují slovy „ve společném jmění manželů“ a slova „bezpodílové spoluvlastnictví“ se nahrazují slovy „společné jmění“.

Čl. III

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona České národní rady č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky č. 31/1996 Sb., zá-

kona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb. a zákona č. 15/1998 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 74 odst. 4 věta první zní: „K rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření podle § 76a je příslušný okresní soud, který je místně příslušný pro obvod (okres) navrhovatele.“.

2. § 113 odst. 1 se vypouští a zároveň se zrušuje číslování odstavců.

3. V § 142 odst. 1 větě druhé se slovo „prokurátora“ nahrazuje slovy „nejvyššího státního zástupce“.

4. V § 176 odst. 1 se slova „o omezení nebo zbavení rodičovských práv“ nahrazují slovy „o přiznání, omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti anebo o pozastavení jejího výkonu, o poručenství“.

5. V § 181 odst. 1 se za slovo „rodiče“ vkládají tato slova: „ , popřípadě poručník“.

6. § 181 odst. 2 a 3 včetně poznámek č. 37) a 38) znějí:

„(2) Rozhodne-li soud v řízení, jehož účastníky jsou rodiče a dítě, že k osvojení není třeba souhlasu rodičů osvojovaného dítěte, ačkoliv jsou jeho zákonnými zástupci,[37]) nejsou rodiče osvojovaného dítěte účastníky řízení o osvojení.

(3) Rodiče osvojovaného dítěte nejsou účastníky řízení o osvojení, jestliže

a) jsou zbaveni rodičovské zodpovědnosti, nebo

b) nemají způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu, nebo

c) dali souhlas k osvojení předem bez vztahu k určitým osvojitelům.[38])

[37]) § 68 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., ve znění zákona č. 132/1982 Sb.

[38]) § 68a zákona č. 94/1963 Sb.“.

7. § 181 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Manžel osvojitele není účastníkem řízení, není-li k osvojení třeba jeho souhlasu.“.

8. § 238 odst. 2 písm. b) zní:

„b) ve věcech upravených zákonem o rodině, ledaže jde o rozsudek o omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti nebo pozastavení jejího výkonu, určení (popření) otcovství nebo mateřství nebo nezrušitelného osvojení.“.

Čl. IV

Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 1/1991 Sb., zákona č. 46/1991 Sb., zákona č. 306/1991 Sb., zákona České národní rady č. 482/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb., zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., zákona č. 235/1992 Sb., zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 266/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 182/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 155/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb. a zákona č. 133/1997 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 74 odst. 2 se poslední věta vypouští.

2. § 75 včetně poznámek č. 64) a 65) zní:

„§ 75

Dítětem se pro účely poskytování sociálně právní ochrany dětí rozumí osoba nezletilá. Každé dítě je oprávněno obracet se ve věcech sociálně právní ochrany dětí na příslušný orgán[64]) nebo na obec[65]) a upozorňovat na porušení svých práv a oprávněných zájmů uvedených v § 41 zákona o rodině.

[64]) § 19 zákona ČNR č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění nálezu Ústavního soudu České republiky č. 72/1995 Sb.

[65]) § 15 zákona ČNR č. 114/1988 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb.“.

Čl. V

Zákon České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 125/1990 Sb., zákona České národní rady č. 210/1990 Sb., zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., zákona České národní rady č. 459/1990 Sb., zákona České národní rady č. 9/1991 Sb., zákona České národní rady č. 144/1991 Sb., zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky č. 72/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb. a zákona č. 289/1997 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 15 odst. 2 písm. a) bod 1 zní:

„1. o výchovných opatřeních podle zvláštního předpisu,[9]) neučinil-li tak v téže věci soud nebo podle § 19 písm. a) bodu 6 okresní úřad,“.

2. V § 15 odst. 2 písm. b) se slovo „nezletilým“ nahrazuje slovem „dítětem“.

3. V § 15 odst. 2 písm. ch) se za slovo „osvojiteli,“ vkládá toto slovo: „poručníky,“.

4. § 15 odst. 2 písm. i) se čárka na konci nahrazuje tečkou a písmeno j) se vypouští.

5. § 19 písm. a) bod 1 včetně poznámky č. 54) zní:

„1. o svěření dítěte do péče budoucích osvojitelů,[54])

[54]) § 69 odst. 2 zákona o rodině.“.

6. § 19 písm. a) bod 6 zní:

„6. o výchovných opatřeních podle zvláštního předpisu,[9]) neučinil-li tak v téže věci soud nebo podle § 15 odst. 2 písm. a) bodu 1 obec,“.

7. § 19 písm. a) bod 8 včetně poznámky č. 14) zní:

„8. o svěření dítěte do péče budoucích pěstounů,[14])

[14]) § 15 odst. 4 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči.“.

8. § 19 písm. b) včetně poznámek č. 15) a 55) zní:

„b) vykonává funkci poručníka a funkci opatrovníka v případech, kdy byl poručníkem nebo opatrovníkem podle zvláštního předpisu[15]) ustanoven, a dále činí neodkladné úkony v zájmu dítěte a v jeho zastoupení v případech stanovených zvláštním předpisem,[55])

[15]) § 37 odst. 2, § 37b, § 79 odst. 4 a § 83 zákona o rodině.

[55]) § 79 odst. 4 zákona o rodině.“.

9. § 19 písm. c) zní:

„c) provádí dohled nad dítětem, pokud byl jím nebo soudem stanoven,[16])“.

10. § 19 písm. e) včetně poznámek č. 17), 18), 56) až 58) zní:

„e) navrhuje soudu

1. nařízení ústavní výchovy,[17])
2. omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti, popřípadě pozastavení výkonu rodičovské zodpovědnosti,[18])
3. zrušení ústavní výchovy a výchovných opatření uložených soudem,[56])
4. pro účely osvojení vydat rozhodnutí o tom, že rodiče soustavně neprojevují o dítě zájem,[57])
5. stanovení výživného rodičům, popřípadě jiným fyzickým osobám povinným poskytovat výživné dítěti, na dítě svěřené do pěstounské péče,
6. výkon rozhodnutí o povinnosti poskytovat výživné, přešel-li nárok na výživné na stát,[58])

[17]) § 46 odst. 2 zákona o rodině.

[18]) § 44 odst. 1 až 4 zákona o rodině.

[56]) § 42 odst. 1 zákona o rodině.

[57]) § 68 zákona o rodině.

[58]) § 7 odst. 2 zákona č. 50/1973 Sb., ve znění zákona č. 118/1992 Sb.“.

11. V § 19 písm. l) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno m), které včetně poznámky č. 59) zní:

„m) přijímá souhlas rodičů k osvojení podle zvláštního předpisu.[59])

[59]) § 68a zákona o rodině.“.

12. V § 20 se slovo „nezletilé“ vypouští.

13. V § 21 písm. a) bodu 1 se slova „neučinila-li tak obec,“ vypouštějí.

14. § 55 včetně poznámky č. 60) zní:

„§ 55

(1) Odkladný účinek nemá odvolání proti rozhodnutí

a) jímž byla dávka sociální péče odňata nebo snížena nebo jímž byla zastavena její výplata a nebo jímž byla dávka přiznána v menším než požadovaném nebo v právním předpise vymezeném rozsahu,
b) o svěření dítěte do péče budoucích osvojitelů[54]) a o svěření dítěte do péče budoucích pěstounů.[14])

(2) Rodiče jsou účastníky řízení o svěření dítěte do péče budoucích osvojitelů,[54]) jen jsou-li jimi v řízení o osvojení podle zvláštního předpisu.[60])

[60]) § 181 odst. 3 občanského soudního řádu.“.

15. § 56 odst. 1 zní:

„(1) Místní příslušnost obcí a okresních úřadů podle § 15 odst. 2 písm. b) až h) a § 19 písm. b) až ch) a j) až m) se řídí místem trvalého pobytu dítěte; nesnese-li řešení otázek výchovy a výživy dítěte odkladu, řídí se místní příslušnost místem, kde se dítě zdržuje.“.

16. V § 56 odst. 2 se slovo „nezletilé“ vypouští.

17. V § 56a se slova „nezletilého“ a „nezletilé“ vypouštějí.

18. V § 58 písm. a) se slova „vojáka a“ a slova „s výjimkou dávek a služeb poskytovaných občanům se změněnou pracovní schopností“ vypouštějí.

Čl. VI

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb. a zákona č. 242/1997 Sb., se mění takto:

1. V § 24 odst. 1 a § 25 odst. 1 se číslo „1,40“ nahrazuje číslem „1,60“.

2. § 43 odst. 2 zní:

„(2) Jestliže poručník o dítě osobně pečuje, náleží poručníkovi a dítěti dávky podle § 37 až 42.“.

Čl. VII

Zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb.,

zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 323/1996 Sb., zákona č. 61/1997 Sb. a zákona č. 242/1997 Sb., se mění takto:

V § 24 odst. 6 písm. c) se slova „na nezaopatřené dítě“ vypouštějí.

Čl. VIII

Přechodná ustanovení

1. Manžel, který přijal před účinností tohoto zákona příjmení druhého manžela, může do 31. prosince 1998 oznámit matričnímu úřadu, že bude užívat a na druhém místě uvádět příjmení předchozí.

2. Věci, které ke dni 1. srpna 1998 tvořily bezpodílové spoluvlastnictví manželů, se stávají součástí společného jmění manželů. Pohledávky a dluhy, které vznikly před 1. srpnem 1998 a které se podle tohoto zákona považují za součást společného jmění manželů, se stávají jeho součástí. Pokud jiné předpisy mluví o bezpodílovém spoluvlastnictví manželů, rozumí se tím společné jmění manželů.

3. Opatrovníci ustanovení podle § 78 zákona o rodině se považují od 1. srpna 1998 za poručníky s právy a povinnostmi zde uvedenými. Pokud jiné předpisy mluví o opatrovnictví a opatrovnících podle § 78 zákona o rodině, rozumí se tím podle povahy věci poručenství a poručníci.

4. Církvemi a náboženskými společnostmi oprávněnými ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o rodině jsou církve a náboženské společnosti, které jsou registrovány podle zákona č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností.

5. Ustanoveními tohoto zákona se řídí i právní vztahy vzniklé před 1. srpnem 1998; vznik těchto právních vztahů, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé do 31. července 1998 se však posuzují podle dosavadních předpisů.

Čl. IX

Předseda Poslanecké sněmovny se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. X

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1998, s výjimkou čl. VI bodu 1, který nabývá účinnosti dnem 1. července 1998.

Zeman v. r.

Havel v. r

Tošovský v. r.

92

ZÁKON

ze dne 3. dubna 1998,

kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1965 Sb., zákona č. 81/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 10/1989 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 84/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb., zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 4. září 1992, publikovaného v částce 93/1992 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky č. 91/1994 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky č. 103/1997 Sb. a zákona č. 253/1997 Sb., se mění takto:

§ 178a zní:

„§ 178a

Pytláctví

(1) Kdo neoprávněně loví zvěř nebo ryby, nebo ukryje, na sebe nebo jiného převede, nebo přechovává zvěř nebo ryby neoprávněně ulovené, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let a propadnutím věci bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

a) v úmyslu opatřit sobě nebo jinému majetkový prospěch,

b) zvlášť zavrženíhodným způsobem,

c) hromadně účinným způsobem, nebo

d) jako člen organizované skupiny.

Stejně bude pachatel potrestán, byl-li v posledních třech letech odsouzen pro čin uvedený v odstavci 1.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1998.

Zeman v. r.

Havel v. r

Tošovský v. r.

93

ZÁKON

ze dne 3. dubna 1998,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., a doplňují některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 2 písm. a) včetně poznámky č. 2) zní:

„a) poskytování účelové státní finanční podpory výzkumu a vývoji podle zvláštních předpisů[2]) s výjimkou případů, kdy jediným uživatelem výsledků výzkumu a vývoje je stát,

[2]) Zákon ČNR č. 300/1992 Sb., o státní podpoře výzkumu a vývoje, ve znění zákona č. 1/1995 Sb.“.

2. V § 2 písm. a) bodu 1 se za slova „státními zastupitelstvími a státními fondy,“ vkládají tato slova: „Českými dráhami,[4g])“.

Poznámka č. 4g) zní:

„[4g]) Zákon ČNR č. 9/1993 Sb., o Českých dráhách, ve znění pozdějších předpisů.“.

3. V § 2 písm. a) bodech 1 a 2 se slova „(např. „PHARE“)“ vypouštějí.

4. V § 2b poznámka č. 5a) zní:

„[5a]) Např. § 2 až 9 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění zákona ČNR č. 14/1993 Sb., zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.“.

5. V § 2b odst. 1 písm. e) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámek č. 5f) a 5g) zní:

„f) který nemá splatný nedoplatek na pojistném na veřejné zdravotní pojištění,[5f]) na pojistném na sociální zabezpečení nebo na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.[5g])

[5f]) Zákon ČNR č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

[5g]) Zákon ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.“.

6. § 2c odst. 1 a 2 zní:

„(1) Uchazeč prokazuje splnění kvalifikačních předpokladů uvedených v § 2b odst. 1 písm. a) dokladem o oprávnění k podnikání, včetně výpisu z obchodního rejstříku, a čestným prohlášením k písmenům b) až f).

(2) Uchazeč, se kterým má být uzavřena smlouva, prokáže kvalifikační předpoklady takto:

a) podle § 2b odst. 1 písm. b) výpisem z obchodního rejstříku, je-li do tohoto rejstříku zapsán, ne starším než 90 dnů,

b) podle § 2b odst. 1 písm. d) výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším než šest měsíců,

c) podle § 2b odst. 1 písm. f) potvrzením příslušného orgánu ne starším než šest měsíců.“.

7. § 7 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Doba mezi prohlídkou místa nebo možností nahlédnout do dokumentace podle § 5 odst. 1 písm. j) a dnem otevírání obálek nesmí být kratší než 21 dnů.“.

8. V § 31 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které zní:

„(2) U veřejných zakázek zadávaných zadavateli uvedenými v § 2 písm. a) bodu 1, u kterých výše budoucího peněžitého závazku bez daně z přidané hodnoty přesáhne 50 mil. Kč, ustavuje komisi podle odstavce 1 příslušný ministr nebo předseda jiného správního úřadu. Jejím členem musí být zástupce Ministerstva financí a zástupci dalších nejméně dvou odborně příslušných ministerstev.

(3) U veřejných zakázek zadávaných zadavateli uvedenými v § 2 písm. a) bodu 1, u kterých výše budoucího peněžitého závazku bez daně z přidané hodnoty přesáhne 200 mil. Kč, ustavuje komisi podle odstavce 1 vláda České republiky na návrh příslušného ministra nebo předsedy jiného správního úřadu. Jejím členem musí být zástupce Ministerstva financí a zástupci dalších nejméně dvou odborně příslušných ministerstev.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 4 až 6.

9. V § 31 dosavadním odstavci 3 se slova „uvedení v odstavci 2“ nahrazují slovy „uvedení v odstavci 4“.

10. V § 31 v dosavadním odstavci 4 se slova „po-

dle odstavce 2" nahrazují slovy „podle odstavců 2 až 4".

11. V § 51 se slova „Ministerstvo pro hospodářskou soutěž" nahrazují slovy „Úřad pro hospodářskou soutěž".

12. V § 64 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se nový odstavec 2, který zní:

„(2) V případech zadávání veřejných zakázek hrazených jednak z prostředků státního rozpočtu, státních fondů, mezinárodních organizací, rozpočtů okresních úřadů a rozpočtů územních samosprávných celků, jednak z prostředků, jejichž použití upravuje mezinárodní smlouva podle odstavce 1, se postupuje podle odlišné úpravy obsažené v této smlouvě.".

13. V § 64c odst. 1 se za slovo „úhradu" vkládají tato slova: „skutečných nákladů".

Čl. II

Zákon České národní rady č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 592/1992 Sb., zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb. a zákona č. 305/1997 Sb., se doplňuje takto:

Za § 24b se vkládá nový § 24c, který včetně poznámky č. 8a) zní:

„§ 24c

Příslušná okresní pojišťovna je povinna vydat na žádost uchazeče, s nímž má být uzavřena smlouva, potvrzení o tom, že tento uchazeč nemá splatný nedoplatek pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to do sedmi dnů ode dne obdržení žádosti.

[8a]) § 38 odst. 4 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb.".

Čl. III

Zákon České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb., zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb. a zákona č. 306/1997 Sb., se doplňuje takto:

Za § 104ch se vkládá nový § 104i, který včetně poznámky č. 34a) zní:

„§ 104i

Příslušná okresní správa sociálního zabezpečení je povinna vydat na žádost uchazeče, s nímž má být uzavřena smlouva,[34a]) potvrzení o tom, že tento uchazeč nemá splatný nedoplatek pojistného na sociální zabezpečení nebo příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a to do sedmi dnů ode dne obdržení žádosti.

[34a]) § 38 odst. 4 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb.".

Čl. IV

Zákon České národní rady č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., zákona České národní rady č. 15/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb. a zákona č. 48/1997 Sb., se doplňuje takto:

Za § 8 se vkládá nový § 8a, který včetně poznámky č. 5a) zní:

„§ 8a

Příslušná zaměstnanecká pojišťovna je povinna vydat na žádost uchazeče,[5a]) s nímž má být uzavřena smlouva, potvrzení o tom, že tento uchazeč nemá splatný nedoplatek pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to do sedmi dnů ode dne obdržení žádosti.

[5a]) § 38 odst. 4 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb.".

Čl. V

Zadávání veřejných zakázek zahájené před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zeman v. r.

Havel v. r

Tošovský v. r.

94

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 6. dubna 1998

o osvobození zboží dováženého pro potřebu osob postižených povodněmi v roce 1997 od dovozního cla

Ministerstvo financí stanoví podle § 191 a § 237 odst. 1 zákona České národní rady č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb. a zákona č. 113/1997 Sb., (dále jen „zákon"):

Volný oběh

§ 1

(1) Celní úřad propustí do volného oběhu s úplným osvobozením od dovozního cla stavební materiály, vybavení domácnosti a mechanické a jiné stroje, nástroje a přístroje určené k použití při opětovné výstavbě, rekonstrukci nebo opravě zničených nebo poškozených veřejně prospěšných zařízení, obydlí a hospodářských budov v postiženém území a jejich opětovnému zařízení, které

a) jsou dováženy pro potřebu českých osob,[1]) jejichž majetek byl v roce 1997 postižen povodněmi, budou těmito osobami nebo v jejich prospěch používány a

b) podle druhu a množství nemají znaky zboží obchodního charakteru a nejsou dováženy k obchodním účelům a

c) byly darovány zahraničními osobami.[2])

(2) Pro účely této vyhlášky se vybavením domácnosti rozumí elektrospotřebiče používané v domácnosti, ošacení, domácí prádlo, nábytek, jakož i další bytové vybavení.

§ 2

(1) Stroje, nástroje, přístroje a vybavení domácnosti propuštěné podle § 1 do volného oběhu s osvobozením od dovozního cla mohou příslušné osoby do 31. prosince 1999 zapůjčit, pronajmout, zcizit nebo postoupit jiným osobám pouze po předchozím informování celního úřadu.

(2) Byly-li stroje, nástroje, přístroje a vybavení domácnosti ve lhůtě uvedené v odstavci 1 zapůjčeny, pronajaty, zcizeny nebo postoupeny osobám, kterým lze přiznat osvobození od dovozního cla, zůstává osvobození od dovozního cla zachováno, pokud je zboží touto osobou použito k účelům, které dovolují přiznání osvobození od dovozního cla.

(3) V případech zapůjčení, pronájmu, zcizení nebo postoupení strojů, nástrojů, přístrojů a vybavení domácnosti jiných než uvedených v odstavci 2 vyměří a vybere celní úřad z těchto strojů, nástrojů, přístrojů a vybavení domácnosti clo podle celních sazeb platných v okamžiku jejich zapůjčení, pronájmu, zcizení nebo postoupení z celní hodnoty určené nebo uznané k tomuto okamžiku celním úřadem.

Režim dočasného použití

§ 3

Celní úřad propustí do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla stroje a zařízení určené k použití při opětovné výstavbě, rekonstrukci nebo opravě zničených nebo poškozených veřejně prospěšných zařízení, obydlí a hospodářských budov v postiženém území, které

a) jsou dováženy pro potřebu českých osob,[1]) jejichž majetek byl v roce 1997 postižen povodněmi, budou těmito osobami nebo v jejich prospěch používány a

b) podle druhu a množství nemají znaky zboží obchodního charakteru a nejsou dováženy k obchodním účelům a

c) jsou zapůjčeny zahraniční osobou[2]) a zůstávají v jejím vlastnictví.

§ 4

Dovezené stroje a zařízení uvedené v § 3 budou do 31. prosince 1999 vyvezeny zpět nebo jim bude do této doby přiděleno jiné celně schválené určení.[3])

---

[1]) § 2 písm. b) zákona ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon.

[2]) § 2 písm. c) zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

[3]) § 2 písm. l) zákona ČNR č. 13/1993 Sb.

§ 5

Náhradní díly, které byly dovezeny v odpovídajícím množství na opravu již dovezených strojů a zařízení propuštěných do režimu dočasného použití s úplným osvobozením, jsou osvobozeny od dovozního cla.

§ 6

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1999.

Ministr:
Ing. **Pilip** v. r.

95

VYHLÁŠKA

Ministerstva průmyslu a obchodu

ze dne 6. dubna 1998,

kterou se stanoví dispečerský řád elektrizační soustavy České republiky

Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví podle § 13 odst. 7 a § 45 odst. 6 zákona č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci:

§ 1
Základní ustanovení

(1) Pravidla dispečerského řízení elektrizační soustavy České republiky (dále jen „elektrizační soustava") stanoví dispečerský řád pro:

a) rozvodná zařízení o napěťové úrovni 400 kV a 220 kV, transformace na 110 kV a vybraná rozvodná zařízení 110 kV (dále jen „přenosová soustava"),

b) rozvodná zařízení o napěťové úrovni 110 kV s výjimkou vybraných rozvodných zařízení 110 kV podle písmene a) a nižší (dále jen „distribuční soustavy"),

c) výrobní zařízení připojená k elektrizační soustavě,

d) systémy řídicí, zabezpečovací a měřicí techniky a zařízení k přenosu informací pro činnost výpočetní techniky, včetně informačních a telekomunikačních systémů sloužících k dispečerskému řízení elektrizační soustavy.

(2) Dispečerské řízení zahrnuje:

a) zajištění rovnováhy mezi zdroji a potřebou elektřiny elektrizační soustavy,

b) přípravu provozu elektrizační soustavy,

c) operativní řízení provozu elektrizační soustavy,

d) analýzu, kontrolu a vyhodnocování provozu elektrizační soustavy,

e) vydávání dispečerských pokynů.

(3) Rovnováha mezi zdroji a potřebou elektřiny elektrizační soustavy zahrnuje:

a) zajištění dlouhodobé rovnováhy mezi zdroji a potřebou elektřiny v rozmezí 8 až 25 let (dále jen „dlouhodobá rovnováha"),

b) zajištění střednědobé rovnováhy mezi zdroji a potřebou elektřiny v rozmezí 2 až 8 let (dále jen „střednědobá rovnováha"),

c) zajištění roční rovnováhy mezi zdroji a potřebou elektřiny v členění na čtvrtletí a měsíce (dále jen „roční rovnováha").

(4) Příprava provozu elektrizační soustavy obsahuje:

a) roční přípravu,

b) čtvrtletní přípravu,

c) měsíční přípravu,

d) týdenní přípravu,

e) denní přípravu.

(5) Operativní řízení provozu elektrizační soustavy uskutečňuje záměry stanovené přípravou provozu při současném řešení vlivu nepředvídaných událostí jak v celé elektrizační soustavě, tak i v jejích jednotlivých částech.

(6) Analýza, kontrola a vyhodnocování provozu elektrizační soustavy zahrnuje:

a) statistické zpracování dat za elektrizační soustavu,

b) vyhodnocování výsledků provozu elektrizační soustavy s ohledem na zabezpečení spolehlivého chodu elektrizační soustavy, mezinárodní spolupráci a zejména porovnání s roční rovnováhou a přípravou provozu elektrizační soustavy,

c) rozbor systémových poruch a mimořádných provozních situací v elektrizační soustavě.

§ 2
Dispečerské řízení elektrizační soustavy

(1) Dispečerské řízení elektrizační soustavy je zajišťováno:

a) Ústředním elektroenergetickým dispečinkem České republiky (dále jen „ústřední dispečink"),

b) dispečinky držitelů autorizace na rozvod elektřiny, kterými jsou dispečink držitele autorizace na rozvod elektřiny – ČEZ, a. s., (dále jen „dispečink ČEZ"), dispečinky regionálních distribučních společností, jimiž v současné době jsou Jihočeská energetika, a. s., Jihomoravská energetika, a. s., Pražská energetika, a. s., Severočeská energetika, a. s., Severomoravská energetika, a. s., Středočeská energetická a. s., Východočeská energetika, a. s., a Západočeská energetika, a. s., a dispečinky lokálních distribučních společností,

c) dispečinky držitelů autorizace na výrobu elektřiny, pokud jsou zřízeny.

(2) Dispečinky držitelů autorizace na rozvod je zajišťováno:

a) dispečerské řízení přenosové soustavy a distribučních soustav včetně zajištění spolehlivosti a kvality dodávek elektřiny z přenosové soustavy a dodávek elektřiny vlastním odběratelům,
b) dispečerské řízení výrobních zařízení připojených na přenosovou soustavu, na distribuční soustavy a dispečerské řízení vybraných výrobních zařízení připojených na rozvodné zařízení 110 kV,
c) příprava provozu a provoz elektrizační soustavy i v rámci propojených soustav, regulace kmitočtu a předávaných výkonů,
d) spolupráce na roční přípravě provozu elektrizační soustavy a příprava provozu distribučních soustav,
e) analýza, kontrola a vyhodnocování provozu řízeného úseku elektrizační soustavy,
f) předávání informací ústřednímu dispečinku pro zpracování podkladů k rozhodnutí o vyhlášení stavu nouze.

(3) Z hlediska operativního řízení předávaných výkonů mezi řízenými úseky elektrizační soustavy jsou podřízeny:

a) dispečinky regionálních distribučních společností dispečinku ČEZ,
b) dispečinky lokálních distribučních společností místně příslušnému dispečinku regionální distribuční společnosti; v případě jejich připojení na přenosovou soustavu dispečinku ČEZ.

Rovnováha mezi zdroji a potřebou elektřiny elektrizační soustavy

§ 3

(1) Zpracování strategických výhledů a variant vývoje elektrizační soustavy k zabezpečení dlouhodobé rovnováhy je zajišťováno ústředním dispečinkem alespoň jednou za dva roky na základě údajů poskytnutých držiteli autorizace.

(2) Dlouhodobá rovnováha obsahuje zejména:

a) očekávané zatížení elektrizační soustavy pro dané období,
b) očekávaný stav zdrojů elektrizační soustavy,
c) bilance elektřiny elektrizační soustavy,
d) předpokládané požadavky na nový výkon včetně definování jeho druhu.

§ 4

(1) V návaznosti na dlouhodobou rovnováhu je ústředním dispečinkem zajišťováno zpracování střednědobé rovnováhy vždy do 15. prosince každého roku na základě údajů poskytnutých držiteli autorizace.

(2) Střednědobá rovnováha obsahuje zejména:

a) očekávané zatížení elektrizační soustavy v jednotlivých letech,
b) stav zdrojů elektrizační soustavy v jednotlivých letech,
c) bilance výroby elektřiny elektrizační soustavy v jednotlivých letech,
d) bilance elektrických výkonů elektrizační soustavy v jednotlivých letech,
e) požadavky na dovoz a vývoz elektřiny,
f) souhrnné výsledky výpočtů ustáleného chodu přenosové soustavy a distribučních soustav.

§ 5

(1) V návaznosti na střednědobou rovnováhu je ústředním dispečinkem zajišťováno zpracování roční rovnováhy na následující rok v členění na čtvrtletí a měsíce, vždy jednou ročně do 30. dubna předcházejícího roku na základě údajů poskytnutých držiteli autorizace.

(2) Roční rovnováha obsahuje zejména:

a) očekávané zatížení elektrizační soustavy v jednotlivých měsících,
b) stav zdrojů elektrizační soustavy v jednotlivých měsících,
c) bilance výroby elektřiny elektrizační soustavy v jednotlivých měsících,
d) bilance elektrických výkonů elektrizační soustavy v jednotlivých měsících,
e) požadavky na dovoz a vývoz elektřiny,
f) souhrnné výsledky výpočtů ustáleného chodu přenosové soustavy a distribučních soustav.

§ 6

Příprava provozu elektrizační soustavy

(1) Příprava provozu elektrizační soustavy je soubor technicko-ekonomických a organizačních opatření v oblasti zdrojů, přenosu, rozvodu a potřeby elektřiny, nákupu elektřiny ze zahraničí a prodeje elektřiny do zahraničí, spolehlivosti provozu elektrizační soustavy a mezinárodního propojení, jehož cílem je zajišťovat spolehlivé, bezpečné a hospodárné zásobování odběratelů elektřinou s parametry odpovídajícími technickým normám.

(2) Roční příprava provozu elektrizační soustavy je zpracovávána na základě roční rovnováhy pro daný rok a návrhu roční přípravy provozu dispečinku ČEZ, dispečinků regionálních distribučních společností a držitelů autorizace na výrobu elektřiny, a to vždy do 30. listopadu předchozího roku.

(3) Roční příprava provozu elektrizační soustavy je zpřesňována:

a) čtvrtletní přípravou, a to vždy do konce druhého měsíce předchozího čtvrtletí,

b) měsíční přípravou, a to vždy do konce předchozího měsíce,

c) týdenní a denní přípravou.

(4) Příprava provozu elektrizační soustavy je zpracovávána dispečinkem ČEZ na základě vlastních údajů, údajů předávaných držiteli autorizace na výrobu, jejichž zdroje jsou zapojeny do přenosové soustavy, držiteli autorizace na výrobu vybraných výrobních zařízení připojených na rozvodná zařízení 110 kV, dispečinky regionálních distribučních společností a odběrateli.

(5) Příprava provozu distribučních soustav je zpracovávána dispečinky regionálních distribučních společností na základě údajů předávaných držiteli autorizace na výrobu, jejichž výrobní zařízení jsou zapojena do distribuční soustavy, s výjimkou držitelů autorizace na výrobu, jejichž údaje jsou předávány přímo dispečinku ČEZ, dispečinky lokálních distribučních společností a odběrateli.

§ 7

Operativní řízení provozu elektrizační soustavy

(1) Operativní řízení zahrnuje zejména:

a) regulaci kmitočtu a předávaných výkonů,

b) rozdělování zatížení mezi paralelně provozovaná výrobní zařízení a řízení mezinárodních výměn elektřiny,

c) regulaci napětí a jalových výkonů elektrizační soustavy,

d) změny zapojení přenosové soustavy a distribučních soustav,

e) uvolňování výrobního a rozvodného zařízení 400 kV, velmi vysokého a vysokého napětí z provozu a jeho opětné uvádění do provozu,

f) evidenci povolení pro pracovní činnosti na rozvodném zařízení 400 kV, velmi vysokého a vysokého napětí,

g) řešení náhlého deficitu elektrického výkonu a elektrické energie,

h) povolování pracovních činností na zařízeních pod napětím,

i) odstraňování poruch provozu elektrizační soustavy nebo jejích částí,

j) přijímání opatření pro předcházení stavům nouze a pro stavy nouze.

(2) Nepřipouští se provoz distribučních soustav, kterým jsou paralelně propojeny transformace na 110 kV elektrizační soustavy se stejnými transformacemi sousedních států mezistátními rozvodnými zařízeními, není-li z nich přenos elektřiny zahrnut do regulace kmitočtu a předávaných výkonů elektrizační soustavy a není-li z nich zajištěn přenos informací potřebný pro tato rozvodná zařízení.

(3) Regulace napětí a jalových výkonů je prováděna:

a) u rozvodných zařízení o napěťové úrovni 400 kV a 220 kV dispečinkem ČEZ,

b) u rozvodných zařízení o napěťové úrovni 110 kV dispečinkem ČEZ a dispečinky regionálních distribučních společností ve vzájemné spolupráci,

c) u rozvodných zařízení o napěťové úrovni nižší než 110 kV dispečinky regionálních distribučních společností a dispečinky lokálních distribučních společností.

(4) Změnami zapojení přenosové soustavy a distribučních soustav lze omezit výkony výrobních zařízení a spolehlivý provoz elektrizační soustavy pouze při řešení mimořádných provozních situací. Změny zapojení přenosové soustavy a distribučních soustav jsou řešeny ve spolupráci s dispečinky, jichž se změny týkají.

(5) Postup pro uvolňování výrobních a rozvodných zařízení z provozu, uvádění do provozu a způsob vedení evidence povolení pro pracovní činnosti na rozvodném zařízení je uveden v příloze č. 1.

(6) Postup pro odstraňování poruch provozu elektrizační soustavy nebo jejích částí je uveden v příloze č. 2.

§ 8

Analýza, kontrola a vyhodnocování provozu elektrizační soustavy

(1) Analýza, kontrola a vyhodnocování provozu elektrizační soustavy je prováděna všemi dispečinky držitelů autorizace na rozvod elektřiny.

(2) Ústředním dispečinkem je zajišťováno statistické zpracování dat za elektrizační soustavu, měsíční a roční hodnocení provozu elektrizační soustavy; zpráva o provozu elektrizační soustavy za uplynulý rok, měsíční hodnocení provozu elektrizační soustavy a statistické zpracování dat jsou vydávány na základě údajů poskytovaných držiteli autorizace.

§ 9

Dispečerské pokyny

Dispečerské pokyny jsou vydávány pro následující oblasti:

a) podrobnosti dispečerského řízení a jednotný systém předávání informací,

b) mezinárodní spolupráce, spolupráce se smluvními partnery,

c) rovnováha, příprava a hodnocení provozu elektrizační soustavy,

d) řízení a regulace jalového výkonu, regulace kmitočtu a výkonu,

e) obranné plány a plány obnovy provozu elektrizační soustavy, které jsou součástí havarijního plánu,

f) automatizovaný systém dispečerského řízení a telekomunikace,

g) řízení odběru elektřiny,

h) systémy ochran rozvodných a výrobních zařízení a automatická zařízení elektrizační soustavy,

i) operativní řízení provozu elektrizační soustavy v souladu s § 7 odst. 1,

j) součinnost více dispečinků při řízení elektrizační soustavy.

§ 10

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
JUDr. **Kühnl** v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 95/1998 Sb.

POSTUP PRO UVOLŇOVÁNÍ VÝROBNÍCH A ROZVODNÝCH ZAŘÍZENÍ Z PROVOZU, UVÁDĚNÍ DO PROVOZU A ZPŮSOB VEDENÍ EVIDENCE POVOLENÍ PRO PRACOVNÍ ČINNOSTI NA ROZVODNÉM ZAŘÍZENÍ

1. Uvolňování výrobních a rozvodných zařízení 400 kV, velmi vysokého a vysokého napětí (dále jen „zařízení") z provozu a uvádění do provozu

1.1 Uvolňování zařízení z provozu se nárokují u příslušného dispečinku a připravují ve všech fázích přípravy provozu včetně kontroly možných důsledků na telekomunikační systém a průchod signálu hromadného dálkového ovládání. Ve výjimečných případech může být povoleno uvolnění zařízení z provozu bez předchozího zařazení do přípravy provozu v rámci operativního řízení.

1.2 Požadavek na uvolnění se uplatňuje u dispečinku, který odpovídá za evidenci pracovních činností na tomto zařízení. Souhlas ke každému uvolnění zařízení z provozu je dáván příslušným dispečinkem.

1.3 Postup při uvádění do provozu nových nebo rekonstruovaných zařízení je schvalován příslušným dispečinkem. Zařízení lze předat do dispečerského řízení až po:

1.3.1 úspěšném zakončení všech předepsaných a odsouhlasených provozních zkoušek,

1.3.2 jeho převzetí příslušným provozovatelem,

1.3.3 schválení provozních instrukcí a místních provozních předpisů pro dané zařízení,

1.3.4 zajištění měření, telefonního spojení, ovládání a signalizace a předání technických údajů.

2. Manipulace při uvolňování zařízení z provozu a uvádění do provozu

2.1 Za manipulaci se považují úkony, jimiž se mění okamžitý stav zapojení zařízení, to je například zapínání a vypínání vedení, regulace napětí, manipulace s uzemňovači apod., bez působení síťových automatik.

2.2 Manipulace je prováděna provozovatelem zařízení na základě dispečerského pokynu neprodleně v souladu s provozními instrukcemi a místními provozními předpisy. Pokyn musí být jasný a srozumitelný. V případě pochybnosti o správnosti pokynu je nutno ověřit jeho správnost. Nesmí být splněn pokyn, jehož provedení by mohlo způsobit ohrožení života či zdraví osob.

2.3 Bez dispečerského pokynu lze provádět manipulace pouze v případě bezprostředního ohrožení života či zdraví osob.

2.4 O provedení manipulace se vede zápis v provozním deníku dispečinku, kterým byl pokyn vydán. Na straně přijímající pokyn se vede zápis v provozním deníku s výjimkou manipulací prováděných v terénu. Zápis v provozním deníku může být nahrazen výpisem z technického nosiče informací, případně audiozáznamem. O vydání a přijetí pokynu k provedení manipulace se nemusí vést zápis.

2.5 Vydaný dispečerský pokyn je považován za splněný v těchto případech:

2.5.1 po sdělení o jeho provedení,

2.5.2 po přijetí informace přenesené pomocí automatizovaného systému dispečerského řízení o provedení pokynu.

3. Manipulace a evidence povolení pro pracovní činnosti na rozvodném zařízení 400 kV, velmi vysokého a vysokého napětí

3.1 Povolení pro pracovní činnosti na rozvodném zařízení 400 kV, velmi vysokého a vysokého napětí jsou vydávána příslušným dipečinkem na základě informace o provedených manipulacích na všech koncích rozvodného zařízení.

3.2 Povolení pro pracovní činnosti na rozvodném zařízení 400 kV, velmi vysokého a vysokého napětí, jejich ukončení a čísla formulářů o nařízených technických a organizačních opatřeních sloužících k zajištění bezpečnosti práce na rozvodném zařízení – příkaz B jsou evidována na příslušných dispečincích.

3.3 Dispečinkem je pro účely povolení pro pracovní činnosti zajišťováno řízení manipulací na rozvodném zařízení 400 kV, velmi vysokého a vysokého napětí. Manipulacemi se v tomto případě rozumí vypnutí, odpojení, případně uzemnění uzemňovači. Ostatní uzemnění a zkratování, která jsou součástí zajištění pracoviště, dispečinky neevidují.

3.4 Ukončení pracovních činností jsou neprodleně hlášena příslušnému dispečinku.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 95/1998 Sb.

POSTUP PRO ODSTRAŇOVÁNÍ PORUCH PROVOZU ELEKTRIZAČNÍ SOUSTAVY NEBO JEJÍCH ČÁSTÍ

1. Při odstraňování rozsáhlých poruch v elektrizační soustavě se postupuje v souladu s obranným plánem a plánem obnovy elektrizační soustavy, které jsou součástí havarijního plánu.
2. Předpokladem úspěšného odstranění poruchy je znalost skutečného stavu elektrizační soustavy a případně příčiny poruchy. K tomu účelu je zjišťováno především:
   2.1 místo a příčiny poruchy,
   2.2 které části elektrizační soustavy jsou bez napětí,
   2.3 která zařízení jsou přetížena,
   2.4 rozsah oddělených částí elektrizační soustavy,
   2.5 hodnoty kmitočtu v oddělených částech elektrizační soustavy,
   2.6 je-li přerušena dodávka elektrické energie odběratelům,
   2.7 provozní stav a výkonové možnosti elektráren včetně zajištění vlastní spotřeby,
   2.8 vliv poruchy v elektrizační soustavě na spolupracující sousední elektrizační soustavy,
   2.9 další okolnosti, které mají souvislost s poruchou.
3. Příslušnému dispečinku je hlášeno:
   3.1 vypnutí kteréhokoliv z vypínačů vedení, transformátorů a spínačů přípojnic v daném objektu působením ochran,
   3.2 zůstalo-li na vypnutém zařízení zpětné napětí,
   3.3 hodnoty kmitočtu a napětí při výrazných odchylkách od normálního stavu,
   3.4 proudové přetížení zařízení,
   3.5 všechny ostatní provozní okolnosti týkající se objektu, jako například námrazy, bouře, nesymetrické zatížení, pozorovaný zkrat atd.,
   3.6 působení opětného zapínání.
4. Při ztrátě spojení s dispečinkem se postupuje podle místních provozních předpisů.
5. Při ztrátě napětí v distribuční soustavě 110 kV jsou vypínány transformace ze 110 kV bez pokynu dispečinku, není-li stanoveno příslušným dispečinkem jinak.
6. Nepřipouští se spínání oddělených částí elektrizační soustavy bez splnění podmínek pro jejich spínání.
7. Nepřipouští se opětné zapnutí automaticky vypnutého vedení na společných stožárech v případě, kdy na jednom z nich se pracuje, bez ověření možnosti jeho zapnutí.
8. Nepřipouští se opětné zapnutí vedení po jeho automatickém vypnutí, na kterém jsou prováděny práce pod napětím.
9. Při likvidaci poruchy je nutno v částech elektrizační soustavy, které zůstaly bez napětí, počítat s tím, že napětí se obnovuje přímým zapnutím celé postižené části elektrizační soustavy nebo postupně.

96

SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 1. února 1995 byla ve Štrasburku přijata Rámcová úmluva o ochraně národnostních menšin.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 28. dubna 1995.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a schválil ji podle článku 39 odst. 4 Ústavy České republiky jako mezinárodní smlouvu o lidských právech a základních svobodách ve smyslu článku 10 Ústavy České republiky. Prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 18. prosince 1997.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 1 dnem 1. února 1998 a pro Českou republiku podle odstavce 2 téhož článku vstoupila v platnost dnem 1. dubna 1998.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

RÁMCOVÁ ÚMLUVA
o ochraně národnostních menšin

Členské státy Rady Evropy a ostatní státy, které podepsaly tuto rámcovou Úmluvu,

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy za účelem zachování a uskutečňování ideálů a zásad, jež jsou jejich společným dědictvím;

majíce na zřeteli, že jednou z metod, jimiž má být tohoto cíle dosaženo, je zachování a další naplňování lidských práv a základních svobod;

přejíce si nadále se řídit Deklarací hlav států a vlád členských států Rady Evropy, přijatou dne 9. října 1993 ve Vídni;

rozhodnuty chránit na svých územích existenci národnostních menšin;

majíce na zřeteli, že převratné události v historii Evropy ukázaly, že ochrana národnostních menšin má základní význam pro stabilitu, demokratickou bezpečnost a mír na tomto kontinentě;

majíce na zřeteli, že pluralitní a skutečně demokratická společnost by měla nejen respektovat etnickou, kulturní, jazykovou a náboženskou identitu každého příslušníka národnostní menšiny, ale zároveň i vytvářet vhodné podmínky umožňující tuto identitu vyjadřovat, zachovávat a rozvíjet;

majíce na zřeteli, že vytvoření ovzduší tolerance a dialogu je nezbytné k tomu, aby kulturní rozmanitost byla pro každou společnost zdrojem a faktorem nikoliv dělení, ale obohacení;

majíce na zřeteli, že vytvoření tolerantní a prosperující Evropy nezávisí jen na spolupráci mezi státy, ale že rovněž vyžaduje přeshraniční spolupráci mezi místními a regionálními institucemi, aniž by to bylo na újmu ústavě a územní celistvosti každého státu;

majíce na paměti Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokoly k ní;

majíce na paměti závazky, týkající se ochrany národnostních menšin, obsažené v úmluvách a deklaracích Spojených národů a v dokumentech Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, zejména v Kodaňském dokumentu z 29. června 1990;

rozhodnuty definovat zásady, jež mají být respektovány, a závazky z nich plynoucí tak, aby byla v členských státech a dalších státech, které se mohou stát stranami tohoto instrumentu, zajištěna účinná ochrana národnostních menšin a práv a svobod příslušníků těchto menšin, a to v rámci právního státu, respektující územní celistvost a národní suverenitu států;

odhodlány uplatňovat zásady stanovené touto rámcovou Úmluvou prostřednictvím vnitrostátního zákonodárství a příslušné vládní politiky,

dohodly se na následujícím:

ODDÍL I

Článek 1

Ochrana národnostních menšin a práv a svobod příslušníků těchto menšin tvoří nedílnou část mezinárodní ochrany lidských práv a jako taková spadá do rámce mezinárodní spolupráce.

Článek 2

Ustanovení této rámcové Úmluvy jsou prováděna v dobré víře, v duchu porozumění a tolerance a v souladu se zásadami dobrého sousedství, přátelských vztahů a spolupráce mezi státy.

Článek 3

1. Každý příslušník národnostní menšiny má právo svobodně si zvolit, zda chce či nechce být za takového příslušníka považován, a žádná nevýhoda nesmí vzejít z této volby nebo z výkonu práv s ní spojených.

2. Příslušníci národnostních menšin mohou vykonávat práva a požívat svobod, vyplývajících ze zásad zakotvených v této rámcové Úmluvě, jednotlivě, jakož i společně s jinými.

ODDÍL II

Článek 4

1. Strany se zavazují, že příslušníkům národnostních menšin zaručí právo rovnosti před zákonem a stejné ochrany zákona. V tomto ohledu je jakákoliv diskriminace založená na příslušnosti k národnostní menšině zakázána.

2. Strany se zavazují přijmout, kde je to nezbytné, odpovídající opatření k prosazování plné a účinné rovnosti příslušníků národnostních menšin a příslušníků většiny ve všech oblastech hospodářského, společenského, politického a kulturního života. V tomto ohledu berou náležitě v úvahu specifické podmínky příslušníků národnostních menšin.

3. Opatření přijatá v souladu s odstavcem 2 nejsou považována za akt diskriminace.

Článek 5

1. Strany se zavazují podporovat podmínky nezbytné pro příslušníky národnostních menšin k tomu, aby mohli zachovávat a rozvíjet svou kulturu a uchovávat si základní prvky své identity, zejména své náboženství, jazyk, tradice a kulturní dědictví.

2. Aniž by to bylo na újmu opatřením přijatým v rámci sledování jejich obecné integrační politiky, strany upustí od politiky nebo praxe směřující k asimilaci příslušníků národnostních menšin proti jejich vůli a chrání tyto příslušníky před jakýmikoliv kroky směřujícími k takové asimilaci.

Článek 6

1. Strany podporují duch tolerance a dialog mezi kulturami a přijímají účinná opatření za účelem podpory vzájemného respektu a porozumění a spolupráce mezi všemi osobami žijícími na jejich území bez ohledu na jejich etnickou, kulturní, jazykovou nebo náboženskou identitu, a to zvláště v oblasti vzdělání, kultury a sdělovacích prostředků.

2. Strany se zavazují přijmout vhodná opatření na ochranu osob, které mohou být vystaveny hrozbám nebo aktům diskriminace, nepřátelství nebo násilí v důsledku jejich etnické, kulturní, jazykové nebo náboženské identity.

Článek 7

Strany zajistí respektování práva všech příslušníků národnostních menšin na svobodu pokojného shromažďování, svobodu sdružování, svobodu vyjadřování a svobodu myšlení, svědomí a vyznání.

Článek 8

Strany se zavazují uznávat, že každý příslušník národnostní menšiny má právo vyznávat své náboženství nebo víru a zakládat náboženské instituce, organizace a sdružení.

Článek 9

1. Strany se zavazují uznávat, že právo na svobodu vyjadřování každého příslušníka národnostní menšiny zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky v menšinovém jazyce bez zasahování veřejné moci a bez ohledu na hranice. V rámci svého právního řádu strany zajistí, aby příslušníci národnostních menšin nebyli diskriminováni ve svém přístupu ke sdělovacím prostředkům.

2. Odstavec 1 nebrání stranám, aby vyžadovaly udělování povolení pro rozhlasové a televizní vysílání nebo provozování kin, a to bez diskriminace a na základě objektivních kritérií.

3. Strany příslušníkům národnostních menšin nebrání v tvorbě a užívání tiskovin. V právním rámci rozhlasového a televizního vysílání zajistí, pokud možno a s ohledem na ustanovení odstavce 1, aby bylo příslušníkům národnostních menšin umožněno tvořit a užívat své vlastní sdělovací prostředky.

4. V rámci svého právního řádu strany přijímají odpovídající opatření k usnadnění přístupu příslušníků národnostních menšin ke sdělovacím prostředkům a opatření na podporu tolerance a umožnění kulturního pluralismu.

Článek 10

1. Strany se zavazují uznávat, že každý příslušník národnostní menšiny má právo svobodně a bez zasahování užívat svůj menšinový jazyk, a to v soukromí i na veřejnosti, ústně i písemně.

2. V oblastech obývaných příslušníky národnostních menšin tradičně nebo ve značném množství, pokud to tito příslušníci vyžadují a kde takový požadavek odpovídá skutečné potřebě, strany, pokud možno,

usilují o zajištění podmínek, které by umožnily používání menšinového jazyka ve vztazích mezi těmito příslušníky a správními orgány.

3. Strany se zavazují zaručit právo každého příslušníka národnostní menšiny být neprodleně a v jazyce, kterému rozumí, informován o důvodech svého zatčení a o povaze a důvodech obvinění proti němu a obhajovat se v tomto jazyce, pokud je to nezbytné, s bezplatnou pomocí tlumočníka.

Článek 11

1. Strany se zavazují uznávat, že každý příslušník národnostní menšiny má právo používat své příjmení (jméno po otci) a křestní jména v menšinovém jazyce a právo na jejich oficiální uznání způsobem určeným jejich právním řádem.

2. Strany se zavazují uznávat, že každý příslušník národnostní menšiny má právo v menšinovém jazyce rozmísťovat veřejně viditelné znaky, nápisy a další informace soukromé povahy.

3. V oblastech tradičně obývaných značným množstvím příslušníků určité národnostní menšiny strany usilují, v rámci svého právního řádu, včetně, pokud je to vhodné, dohod s jinými státy a s přihlédnutím ke svým specifickým podmínkám uvádět tradiční místní názvy, názvy ulic a další topografická označení určená pro veřejnost rovněž v menšinovém jazyce, pokud existuje dostatečný požadavek na taková označení.

Článek 12

1. Pokud je to vhodné, strany v oblasti vzdělání a výzkumu přijímají opatření na podporu znalostí kultury, historie, jazyka a náboženství svých národnostních menšin a většiny.

2. V této souvislosti strany mimo jiné poskytnou odpovídající možnosti pro další vzdělávání učitelů a přístup k učebnicím a umožní kontakty mezi studenty a učiteli různých komunit.

3. Strany se zavazují podporovat rovnost příležitostí přístupu příslušníků národnostních menšin ke vzdělání na všech úrovních.

Článek 13

1. V rámci svého vzdělávacího systému strany uznávají, že příslušníci národnostní menšiny mají právo zakládat a spravovat svá vlastní soukromá vzdělávací zařízení.

2. Výkon tohoto práva pro strany nepředstavuje žádný finanční závazek.

Článek 14

1. Strany se zavazují uznávat, že každý příslušník národnostní menšiny má právo učit se svému menšinovému jazyku.

2. V oblastech obývaných příslušníky národnostních menšin tradičně nebo ve značném množství strany usilují, pokud existuje dostatečný požadavek, zajistit, pokud je to možné a v rámci svého vzdělávacího systému, aby příslušníci národnostních menšin měli odpovídající možnosti pro výuku menšinového jazyka nebo získávání vzdělání v tomto jazyce.

3. Odstavec 2 tohoto článku je uplatňován, aniž by to bylo na újmu učení se úřednímu jazyku nebo výuce v tomto jazyce.

Článek 15

Strany vytvářejí podmínky nezbytné pro účinnou účast příslušníků národnostních menšin v kulturním, společenském a hospodářském životě a ve veřejných záležitostech, zvláště pak v těch, jež se jich týkají.

Článek 16

Strany se zdrží opatření, která mění poměr obyvatel v oblastech obývaných příslušníky národnostních menšin a která mají za cíl omezit práva a svobody vyplývající ze zásad zakotvených v této rámcové Úmluvě.

Článek 17

1. Strany se zavazují nezasahovat do práva příslušníků národnostních menšin navazovat a udržovat přes hranice svobodné a pokojné vztahy s osobami zdržujícími se právoplatně v jiných státech, zvláště s těmi, s nimiž sdílí stejnou etnickou, kulturní, jazykovou nebo náboženskou identitu nebo společné kulturní dědictví.

2. Strany se zavazují nezasahovat do práva příslušníků národnostních menšin účastnit se činností nevládních organizací, a to jak na národní, tak i na mezinárodní úrovni.

Článek 18

1. Strany usilují, pokud je to nezbytné, o uzavírání dvoustranných a mnohostranných dohod s jinými státy, zvláště se sousedními státy, za účelem zajištění ochrany příslušníků dotyčných národnostních menšin.

2. V náležitých případech strany přijímají opatření na podporu přeshraniční spolupráce.

Článek 19

Strany se zavazují respektovat a uplatňovat zásady zakotvené v této rámcové Úmluvě, přičemž provádí, pokud je to nezbytné, jen taková omezení nebo výjimky, které jim umožňují mezinárodní právní in-

strumenty, zejména Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, a to pokud se vztahují k právům a svobodám vyplývajícím ze zmíněných zásad.

ODDÍL III

Článek 20

Při výkonu práv a svobod vyplývajících ze zásad zakotvených v této rámcové Úmluvě každý příslušník národnostní menšiny respektuje vnitrostátní právní řád a práva ostatních, zejména práva příslušníku většiny nebo jiných národnostních menšin.

Článek 21

Nic v této rámcové Úmluvě nesmí být vykládáno tak, jako by zahrnovalo právo vyvíjet činnost nebo dopouštět se jednání, které je v rozporu se základními zásadami mezinárodního práva, zejména se zásadami svrchované rovnosti, územní celistvosti a politické nezávislosti států.

Článek 22

Nic v této rámcové Úmluvě nesmí být vykládáno tak, jako by omezovalo nebo rušilo jakékoliv lidské právo nebo základní svobodu, které mohou být zajištěny zákony kterékoliv smluvní strany nebo jakoukoliv jinou dohodou, jíž je tato stranou.

Článek 23

Práva a svobody vyplývající ze zásad zakotvených v této rámcové Úmluvě, pokud jsou předmětem odpovídajícího ustanovení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nebo Protokolů k této Úmluvě, jsou chápány tak, aby byly v souladu s ustanoveními této Úmluvy a Protokolů k ní.

ODDÍL IV

Článek 24

1. Sledováním provádění této rámcové Úmluvy smluvními stranami je pověřen Výbor ministrů Rady Evropy.

2. Strany, které nejsou členy Rady Evropy, se účastní prováděcího mechanismu způsobem, který bude určen.

Článek 25

1. Do jednoho roku po vstupu této rámcové Úmluvy pro příslušnou smluvní stranu v platnost poskytne tato smluvní strana generálnímu tajemníkovi Rady Evropy úplné informace o legislativních a dalších opatřeních, která byla přijata k naplnění zásad zakotvených v této rámcové Úmluvě.

2. Poté bude každá strana pravidelně a kdykoliv o to Výbor ministrů požádá poskytovat generálnímu tajemníkovi Rady Evropy jakékoliv další informace týkající se provádění této rámcové Úmluvy.

3. Generální tajemník předloží informace poskytnuté podle tohoto článku Výboru ministrů.

Článek 26

1. Při hodnocení adekvátnosti opatření přijatých stranami k uplatňování zásad zakotvených v této rámcové Úmluvě Výboru ministrů pomáhá poradní výbor, jehož členové jsou uznávanými odborníky v oblasti ochrany národnostních menšin.

2. Složení poradního výboru a jeho jednací řád stanoví Výbor ministrů do jednoho roku od vstupu této rámcové Úmluvy v platnost.

ODDÍL V

Článek 27

Tato rámcová Úmluva je otevřena k podpisu členským státům Rady Evropy. Do doby jejího vstupu v platnost je otevřena k podpisu rovněž kterémukoliv dalšímu státu, který k tomu bude přizván Výborem ministrů. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny a listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 28

1. Tato rámcová Úmluva vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců od data, ke kterému dvanáct členských států Rady Evropy vyjádří souhlas být vázán Úmluvou v souladu s ustanoveními článku 27.

2. Ve vztahu k jakémukoliv členskému státu, který následně vyjádří souhlas být vázán Úmluvou, vstoupí tato rámcová Úmluva v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data, ke kterému byly uloženy ratifikační listiny nebo listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 29

1. Po vstupu této rámcové Úmluvy v platnost a po konzultacích se smluvními státy může Výbor ministrů Rady Evropy na základě rozhodnutí, přijatého většinou stanovenou v článku 20.d Statutu Rady Evropy, přizvat k přístupu kterýkoliv nečlenský stát Rady Evropy, který byl přizván k podpisu a ještě tak neučinil, a kterýkoliv jiný nečlenský stát.

2. Pro přistupující stát vstoupí rámcová Úmluva v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu uložení listin o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 30

1. V době podpisu nebo při ukládání ratifikačních

listin nebo listin o přijetí, schválení nebo přistoupení může kterýkoliv stát specifikovat území, za jehož nebo za jejichž mezinárodní vztahy je odpovědný, na něž se bude vztahovat tato rámcová Úmluva.

2. Kterýkoliv stát může kdykoliv později prohlášením sděleným generálnímu tajemníkovi rozšířit uplatňování této rámcové Úmluvy na kterékoliv další území specifikované v tomto prohlášení. Ve vztahu k takovému území vstoupí rámcová Úmluva v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců od data přijetí takového prohlášení generálním tajemníkem.

3. Jakékoliv prohlášení učiněné podle dvou předchozích odstavců může být ve vztahu k území specifikovanému v takovém prohlášení odvoláno sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi. Toto odvolání vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců od data přijetí takového sdělení generálním tajemníkem.

Článek 31

1. Kterákoliv strana může kdykoliv vypovědět tuto rámcovou Úmluvu sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Toto vypovězení vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období šesti měsíců od data přijetí takového sdělení generálním tajemníkem.

Článek 32

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady, dalším signatářským státům a každému státu, který přistoupil k této rámcové Úmluvě:

a) jakýkoliv podpis;

b) uložení jakékoliv ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení;

c) kterékoliv datum vstupu v platnost této rámcové Úmluvy v souladu s články 28, 29 a 30;

d) jakýkoliv jiný akt, sdělení nebo oznámení, týkající se této rámcové Úmluvy.

Na důkaz toho níže podepsaní, kteří k tomu byli náležitě zmocněni, podepsali tuto rámcovou Úmluvu.

Dáno ve Štrasburku dne 1. února 1995 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Jeho ověřené kopie zašle generální tajemník Rady Evropy všem členským státům Rady Evropy a každému státu, jenž byl přizván k podpisu nebo k přístupu k této rámcové Úmluvě.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej – Benešov**: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín**: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno**: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: Prospektrum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové**: TECHNOR, Hořická 405; AUTOŠKOLA, Pospíšil Jaroslav, Velké nám. 132; **Chomutov**: DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava**: VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Kolín 1**: Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most**: Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Olomouc**: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za Pasáží; **Plzeň**: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1**: ALBERTNET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADATUR, Hybernská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 4**: Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8**: JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10**: BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov**: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Příbram**: VEMA, Korecká Blanka, Čechovská 138; **Sokolov**: Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk**: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice**: L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov**: Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem**: 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh**: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky**: INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice**: Ing. M. Kučeřík, areál HESPO; **Znojmo**: Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec**: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.